

SIBENIK, 28. KOLOVOZA 1963.
BRGJ 571 GODINA XII
Lis izlazi svake srijede • Uređuje redakcijski kolegij • Glavni i odgovorni urednik — NIKOLA BEGO • Uredništvo: Šibenik - Ul. Petra Grubišića 3 • Telefon uredništva 25-62 • Ru-kopisi se ne vraćaju

šibenskilist

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

Cijena 20 dinara • Izdaje: Novinsko-izdavačko poduzeće «Stampa» Šibenik • Direktor MARKO JURKOVIC • Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara • Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-8 • Telefon štamparije 22-28 i 29-57

Iz naših privrednih organizacija

Smanjuje se broj izostanaka s posla

Novi zakonski propisi koji predviđaju da sve vrste izostanaka s posla do trideset dana idu na teret radnih organizacija, pokazali su se u praksi veoma pozitivnim. O tome nam svjedoče i neki podaci što smo ih našli u jednoj nedavno napravljenoj analizi o kretanju isplata naknada za osobne dohotke zbog izostanaka s posla u ovoj godini. Naime, primjetno je da se smanjio broj izostanaka s posla kao i broj povreda u gotovo svim granama privredne djelatnosti na području koje obuhvaća Komunalni zavod za socijalno osiguranje u Šibeniku.

Uzmimo samo stanje u proizvodnji, prijenosu i distribuciji električne energije. U tim radnim organizacijama broj izostanaka s posla u odnosu na prošlu godinu smanjen je na 2,8 posto. Minule je godine, da zabilježimo, taj postotak bio mnogo veći — 6,1 posto. Svim je slično stanje i u industriji obojenih metala, premda se ne možemo oteti dojmu da je broj izostanaka u nekim radnim organizacijama ove grane privrede uza sve smanjenje još uvijek velik.

Broj izostanaka s posla osjetno se smanjio i u građevinarstvu, i to od prošlogodišnjih 10,8 posto na 5,5 posto ove godine. To je zbilja potrebno spomenuti jer je poznato da je upravo u građevinskoj

struci, i to ne samo na području naše komune, broj izostanaka s posla do sada uglavnom bio veoma velik, gotovo najveći od svih privrednih gran.

Kada bi se tražilo razloge koji su doprinijeli da se broj izostanaka s posla osjetno smanji, pored novih zakonskih propisa treba imati na umu i činjenicu da je prilikom donošenja novog Zakona o organizaciji i financiranju socijalnog osiguranja šibenski Komunalni zavod za socijalno osiguranje poduzeo niz organizaciono-propagandnih mjera, a pored toga organizirana je i služba laičke kontrole koja se u praksi pokazala veoma dobrom.

U DRNIŠU ODRZANA KOMEMORACIJA STRIJELJANIM ŠIBENSKIM PRVOBORCIMA

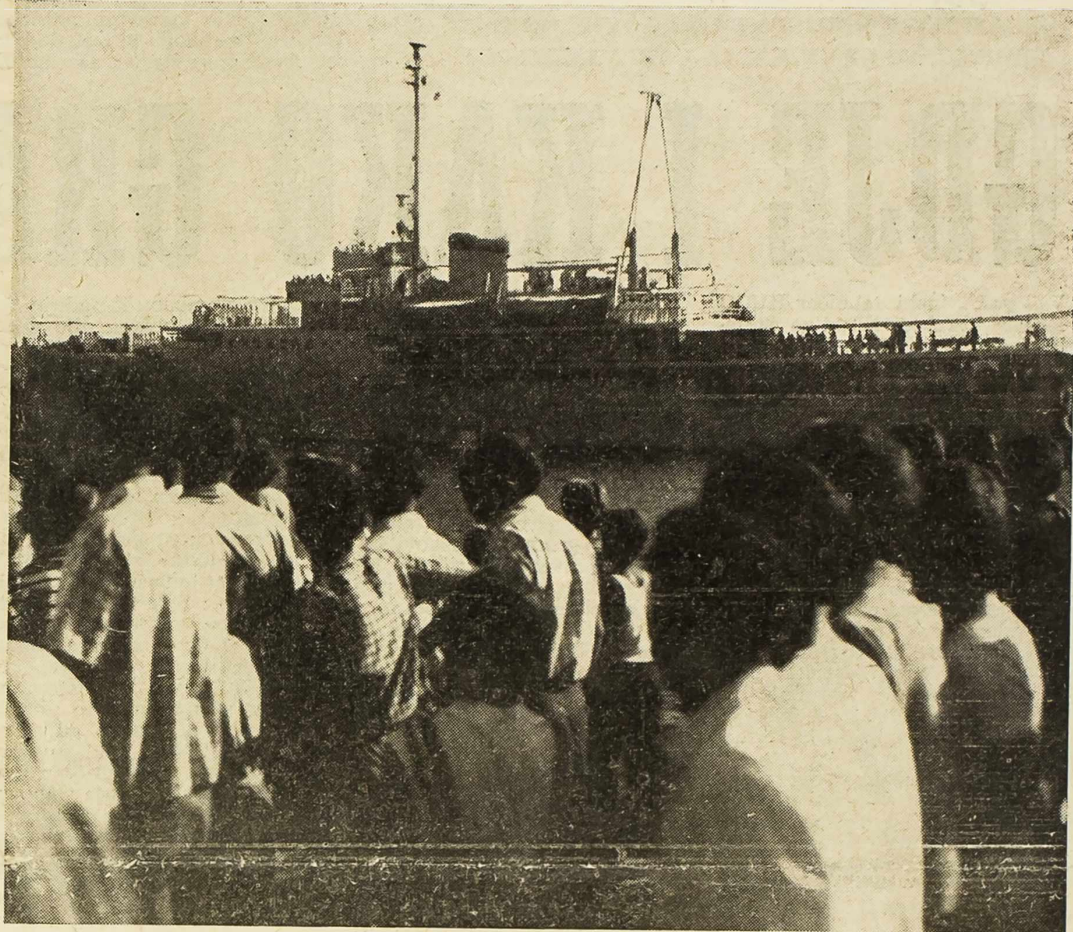
U Drnišu su prošlog ponedjeljka predstavnici boračkih organizacija iz Šibenika položili vijence na Podvornici, mjestu gdje su 18. i 20. augusta 1941. godine fašisti strijeljali grupu boraca Prvog šibenskog partizanskog odreda. Povorku, koja se s Poljane maršala Tita uputila na Podvornicu, pratila je glazba KUD «Božidar Adžija». S Lenjinovim posmrtnim maršom završena je ova skromna komemoracija u Drnišu. (c)

STRANI TURISTI ZA SKOPLJE

Među stranim turistima skopska katastrofa je također bolno odjeknula. Oni su odmah ili na povratku u svoju zemlju uputili novčanu pomoć.

Na povratku iz Primoštena gdje su boravili na ljetovanju, francuski turisti g. Michel Blamoutier i g. Henry Boutault u šibenskom «Putniku» su priložili po 5000 dinara za postradale Skopljance.

Građani Šibenika oduševljeno pozdravili druga Hruščova

Iako u prošlu subotu nije bilo najavljeno da će školski brod JRM «Galeb» na kojem su se nalazili prvi sekretar CK KPSS i predsjednik Ministarskog savjeta SSSR-a Nikita Sergejevič Hruščov, zatim drugovi Aleksandar Ranković i Vladimir Bakarić sa suprugama i druge istaknute ličnosti, uploviti u šibensku luku, tisuće građana Šibenika je začas ispunilo obalu i oduševljeno pozdravilo visoke goste.

Nešto poslije 16 sati «Galeb» je

uplovio u luku. Na ulasku u šibenski kanal kupači s «Jadrice» prvi su uputili srdačne pozdrave drugovima Hruščovu, Rankoviću, Bakariću, koji su se nalazili na komandnom mostu. Pozdravi su upućeni i ostalim gostima na brodu.

Dolazak «Galeba» s visokim gostima u šibensku luku pozdravljen je piskom brodskih i tvorničkih sirena. Luka je u tom trenutku pružala impozantnu sliku. Obala je bila ispunjena

tisućama razdraganih šibenčana koji su pozdravljali visoke goste. Oduševljeno se klicalo drugu Hruščovu, sovjetsko-jugoslavenskom prijatelju i miru. «Galeb» je sasvim lagano plovio blizu obale, a drugovi Hruščov, Ranković i Bakarić, njihove supruge i ostali gosti otpozdravljali su burnom dočeku koji im je naš grad priredio. «Galeb» je zatim nastavio vožnju u pravcu Briona. (MO)

Gradjevinari Hrvatske u izgradnji novog Skoplja

Organiziran nastup

Na građevinskim poduzećima, bez sumnje leži najveći dio posla oko izgradnje novih stambenih naselja u porušenom Skoplju. Poduzeća iz Hrvatske preuzela su, na primjer izgradnju naselja Mađari za smještaj oko 10.000 ljudi, zatim izradu regulacije manjeg naselja željezara za oko 2.000 do 3.000 ljudi, te zajedno s poduzećima iz Slovenije rekonstrukciju i izgradnju općine Idadija, gdje već sada rade neka poduzeća koja su nosioci posla u ime cjelokupnog građevinarstva Hrvatske.

U izgradnji će, prema dogovoru, sudjelovati građevinska poduzeća iz svih krajeva Hrvatske, koja raspolažu potrebnim kapacitetima i stručnim kadrovima. Dosad se događalo da ona nastupaju pojedinačno. Ali zajednički je koordinacioni odbor zaključio da se sav taj posao što bolje organizira, i da se poduzeća već sađ, pojedinačno ili po grupacijama, pripreme kako bi odmah, kad se za to javi potreba, mogla preuzeti određene poslove. Tako je Udruženje građevinskih poduzeća srednje Hrvatske izrazilo spremnost da učestvuju u izgradnji stambenih objekata u vrijednosti od 300 milijuna dinara, dok su poduzeća u Dalmaciji spremna da učestvuju u izgradnji preko 700 stanova.

Potkraj ovog mjeseca bit će izvršeno ugovaranje svih tih radova s Direkcijom za izgradnju Skoplja, pa će se mnogo preciznije znati što treba raditi, kakve kadrove i materijal osigurati i s kojim se poduzećima povezati u pogledu transporta, nabave materijala i slično.

Na kotarske komore, udruženja i poduzeća apelira se da u što kraćem roku izvrše sve organizacione i druge pripreme kako bi se odmah mogli

uključiti u posao. I poduzeća koja proizvode montažne zgrade, a o njima se momentano pretežno i radi u prvoj fazi izgradnje, valja da se strogo pridržavaju rokova isporuke, odnosno da na račun pojačane proizvodnje ne zapostave kvalitetu, jer je takvih pojava već bilo.

I učešće saobraćajnih poduzeća iz naše Republike od posebnog je značenja s obzirom na to da prosječna udaljenost do Skoplja iznosi 800 kilometara. Saobraćajna poduzeća, a napose ona cestovnog saobraćaja, s pravom očekuju od građevinarstva da fiksiraju svoje potrebe i ugovore posao kako bi se ograničeni kapaciteti mogli iskoristiti što racionalnije i bez štete na redovno poslovanje. Ako se tome doda i preporuka trgovinskim poduzećima za promet građevinskog materijala, da i ona svoje poslovanje usklade s tim zahtjevima, onda se može doći do zaključka da nastup svih poduzeća iz naše republike po prima sve organizirane forme. A to je, kako se ističe u Savjetu za građevinarstvo republičke privredne komore jedina garancija da će se preuzeti zadaci, koji nisu mali, izvršiti u vrijeme. Tome, kona-

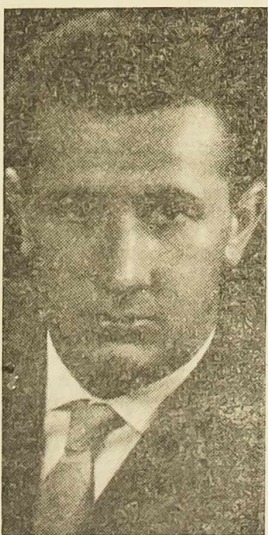
čno, valja prilagoditi način plaćanja osoblja koje radi tamo pod otežanim uvjetima, zatim organizaciju njihova života i rada, izbor kadrova i slično.

Razgovarali smo s drugom Josipom Gabrićem, predsjednikom Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenik

Političkom radu moramo pokloniti više pažnje

O omladinskoj problematiki može se veoma dugo govoriti. Da je tako uvjerali smo se i u toku razgovora što smo ga vodili s drugom Josipom Gabrićem, predsjednikom Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenik. Iako tom prilikom nismo dotakli sva pitanja, ona najvažnija su se ipak našla na dnevnom redu.

Na naše pitanje da nam iznese svoje mišljenje u vezi izvjesnih teškoća koje su se pojavile u vrijeme ovogodišnjeg upisa u srednje škole na području šibenske komune, drug Gabrić je odgovorio:

— Iz godine u godinu početak nove školske godine sve više zabrinjava one koji završavaju osnovno školovanje, a to je ništa manja briga i roditelja, prosvjetnih organa i svih društveno-političkih organizacija posebno Saveza omladine. Ranijih godina taj problem na području naše općine bio je uvijek riješen, jer su se uvijek iznalazile mogućnosti upisa svih koji su se orijentirali na škole drugog stupnja.

Ove godine, međutim, u to nismo baš najsigurniji. Ako vršimo, eto, neku podjelu onda ispada da škole koje osposobljavaju neposredne proizvođače, upisuju tek jednu trećinu od pretendenta. Iz toga proizlaze i stanovite posljedice, pored ostalog i pitanje zaposlenja onih koji te škole završe. Sigurno je da će ovako malen broj kadrova koji se pripremaju za neposrednu proizvodnju loše utjecati na

daljnji razvitak materijalne baze. Ali odmah treba reći da su problemi s kojima se suočavamo mi ovdje i općejugoslavenski problemi. Iz toga nužno proizlazi da se drukčije pristupa obrazovanju, uzimajući u obzir financiranje škola, razumijevanje momentalne situacije privrede i njenih kadrova, posebnu perspektivnu potrebu takvog kadra, sistem osposobljavanja stručnih kadrova itd.

Privredne organizacije, koje trenutno imaju uglavnom ne-

повољну квалификациону структуру, избјегавају да буду «социјалне установе», јер би омогућиле стручно осposobljavanje већег броја младих произвођача. Томе треба надодати још нешто: квалификоване кадрове треба осposobljavati у оквиру школских радionica, што ће им омогућити да у овako burnom разvitku производних снага буду ukорak са свим промјенama. Мислим да кадрoвске службе шибенских радних организација немају јаснију слику

(Nastavak na 3. strani)

Proslava 20-godišnjice XIX dalmatinske udarne divizije

Počele pripreme

Centralna proslava 20-godišnjice osnivanja XIX dalmatinske udarne divizije održat će se 27. listopada ove godine u Kistanjama. Tom prilikom organizirat će se veliki narodni zbor, otkrit će se spomen-ploča, a bit će priredene i druge svečanosti. Pripreme za proslavu 20-godišnjice XIX dalmatinske udarne divizije već su počele.

Ova proslavljena divizija osnovana je u Bukovici II. listopada

1943. godine. Njene brigade su operirale u Sjevernoj Dalmaciji, na području Zadar — Gračac — Krin — Šibenik. Na tom području XIX divizije proglašene su vizije iz gotovo svih krajeva Dalmacije i Like vodili su ogorčene bitke s jakim neprijateljskim snagama u toku narodno-oslobodilačke borbe. Sve brigade koje su se nalazile u sastavu XIX divizije proglašene su udarnima.

Naša anketa

Razgovarali smo s petoricom građevinskih stručnjaka

Naši građani, a naročito osobe čiji je rad neposredno vezan uz građevinarstvo, veoma često razgovaraju o jednoj za Sibenik veoma značajnoj temi: izgradnji. Tom prilikom može se čuti mišljenje da forsiranje izgradnje novih gradskih predjela, kao što su Baldekin i Križ, iziskuje više financijskih sredstava nego što bi trebalo kada bi se iste građevine podizale u užem dijelu grada gdje, pored ostalog, ima slobodnih površina, prikladnih za podizanje stambenih i poslovnih objekata. Pobornici ideje da se što više gradi u užem području grada iznose, na primjer, dva argumenta. Kao prvo, oni izjavljuju, da na Baldekinu i Križu treba izgraditi sve komunalije (kanalizaciju, vodovod itd.) što poskupljuje izgradnju. S druge strane kada bi se nastojalo više graditi u užem dijelu Sibenika on bi dobio ljepši izgled, a to kažu oni, nije za potjecanje.

Ne ulazeći u to čije bi mišljenje bilo najbolje, a očekujući da ćemo i među osobama s kojima smo razgovarali naći na suprotna mišljenja, postavili smo petorici građevinskih stručnjaka otprilike ovako pitanje: **GDJE BI TREBALO PODIZATI NOVE STAMBENE I POSLOVNE OBJEKTE, A NAVEDITE NAM I RAZLOGE ZA VASE MISLJENJE?**

GDJE I KAKO GRADITI?

Viši građevinski tehničar HUGO REICH, direktor Biroa za stambenu izgradnju općine Sibenik:

Stambenu izgradnju razvijati po određenom planu

— U razmatranju razvoja stambene izgradnje samoga grada Sibenika uočiti ćemo da se ta izgradnja razvijala od sada prema nekim specifičnim uslovima, odnosno da se gradilo ondje gdje je to pojedinih investitora odgovaralo, pridržavajući se donekle urbanističkog plana.

S obzirom na predstojeći plan razvoja stambene izgradnje za period od 7 godina, postavljaju se pitanje kako usmjeriti tu izgradnju.

Osnovna postavka tog plana trebala bi biti: planirati u granicama financijskih mogućnosti Općinskog fonda za stambenu izgradnju plus učešće zainteresiranih na bazi dosadašnjih pokazatelja; odrediti mikro - lokacije pod uslovom da se izgrade najkritičniji punktovi u gradu (Vanjski, ex zgrada Čok na obali i sl.), ali isto tako i lokacije gdje su komunalije već izgrađene; naravno tog sedmogodišnjeg razvoja stambene izgradnje dati na najširu diskusiju kako stručnim društvima i masovnim organizacijama, a potom podnijeti Općini da ga se usvoji i ozakoni; nakon toga što taj plan usvoji Gradska skupština, Općinski fond za stambenu izgradnju trebao bi financirati samo one objekte koji su zacrtani tim planom.

Po ovakvim uslovima stambena izgradnja razvijati će se jednim određenim planom i kontinuitetom.

Inženjer RADOSLAV COLAK, tehnički direktor građevinskog poduzeća »Izgradnja«:

I u gradu podizati ljepše objekte

— Sibenik se izgrađuje već osamnaest godina, i ne možemo a da ne rečemo da se podiglo mnogo, ali daleko se više izgradilo oko grada, nego u samom gradu. Mišljenja sam da se ne bi smjelo tako i dalje graditi. Trebamo baciti akcent na izgradnju u užem dijelu grada, kako bi i ti predjeli, a time i čitav Sibenik, dobio ljepši izgled.

Svjedoci smo da u gradu ima još dosta kuća i kućica koje savim neestetski izgledaju, daju samo ružnu sliku, ali u njima žive ljudi — u vrlo teškim i nehigijenskim uslovima.

No, to je ujedno i problem, jer bi te objekte trebalo srušiti, poznato je da svako rušenje poskupljuje novogradnju, a pogotovo kada se još k tome doda da dotadašnjim stanaru treba dati novi »životni prostor«.

To je i razlog da investitori ne žele graditi na tim lokacijama već traže slobodne terene, jer prividno im izgleda da mnogo jeftinije grade stanove tj. zgrade. Međutim, kada bi se uzelo u kalkulaciju sve komunalije, te pristupni putovi i okoliš novopodignutih zgrada, onda bi financijski rezultat bio isti, ali što je najvažnije uži dio ostaje uvijek isti, a svi znamo da bi mogao biti drukčiji, mnogo ljepši.

Mišljenja sam da bi komunalni odjel Općinske skupštine trebao investitorima dati baš lokacije za izgradnju novih objekata,

nim, uglavnom neizgrađenim gradskim predjelima Križ, Baldekin i Subićevac. U posljednje vrijeme se već pomišlja na izmjenu regulacionog plana i napuštanje ideje o stvaranju gradskog centra u Dragi.

Koji su tome uzroci? Ima ih više, ali najvažniji su financijske prirode. Mnogo se diskutiralo, posebno u DIT-u, o načinu financiranja rušenja postojećih zgrada u Dragi, koje je trebalo ukloniti u svrhu stvaranja novog gradskog centra. Prijedloga je bilo više, kako i na koji način i iz kojih sredstava da se poruše objekti i osigura potreban stambeni prostor za stanare iz porušeni objekata. Takav zahvat traži mnogo vremena, velika financijska sredstva i treba ga dugoročno planski ostvarivati, ukoliko se želi postići neki uspjeh. U tu svrhu bi trebalo osnovati posebne fondove i ta akcija bi trebala biti rukovođena sa strane Općine ili

ne kuće i da postoje pojedina uska grla vrlo nepodesna i opasna za saobraćaj, a koja uz to i neestetski djeluju.

Gradenje na periferiji ostavilo je iza sebe mnogo neriješenih problema, kao što su: komunalije, servisi, dječja igrališta, prilazni putovi itd. Gradenje u centru grada povlači za sobom mnoga rušenja starih objekata, njihovu nadoknadu, iseljenje stanara, te njihov smještaj i nove objekte. Povuci paralelu između ova dva načina izgradnje nije teško, a nije ni lako, ali je vidljivo da i jedno i drugo ostavlja iza sebe posljedice, te se zbog toga ne može govoriti o nekim većim razlikama u cijeni koštanja izgradnje novih objekata. Sa stanovništa nužnosti, i uslova i načina života u našem gradu, mišljenja sam da je u ovom trenutku potrebno što hitnije prići urbanističkom rješavanju i gradnji u samom centru grada. U vezi toga DIT bi trebao

Fonda za stambenu izgradnju. Do sada se u tom pravcu nije ništa poduzelo.

Treba posebno naglasiti da svi ovi troškovi na uklanjanju postojećih zgrada i osiguranju potrebnog prostora za iseljenje stanara, ne bi smjeli teretiti stanarinu novih objekata, koji će se izgraditi na tim slobodnim terenima. Naime, investitori ne bi htjeli graditi stanove u centru grada, koji bi bili nerazmjerno skupi i imali mnogo veću stanarinu od novih objekata na periferiji grada, koji ne bi bili opterećeni troškovima rušenja i iseljenja stanara. Doduše komunalije (kanalizacija, vodovod i elektrika) sa pristupnim putevima su na periferiji grada skuplji nego u centru, gdje već djelomično postoje, ali to poskupljenje je nesrazmjerno manje nego li poskupljenje stanova, koje stvara rušenje postojećih objekata i osiguranje stambenog prostora za iseljene stanare.

Problema, dakle, ima mnogo i dok se oni ne riješe na zadovoljavajući način novi objekti u Sibeniku će se i dalje morati izgrađivati na periferijama, neizgrađenim dijelovima grada, a sam centar Sibenika neće mnogo promijeniti svoj današnji izgled.

BOZO CVITAN, tehničar, Projektni biro »Plan«:

Uporedo graditi i u centru i na periferiji

— Moje je mišljenje da je potrebno paralelno graditi urbanistički rješavati i centar grada i periferiju. Dosad je normalnije bilo da se izgradnja odvijala izvan centra zbog velikog priliva ljudi u grad i potrebe stambenog prostora. Ali, ipak se nije smjelo zapostaviti i zaboraviti da na mnogim mjestima u samom centru grada dominiraju male i troš-

preuzeti na sebe da izvrši sve procjene troškova dijelova grada koji bi se rušili. Tako nastale troškove trebalo bi uključiti u cijenu koštanja stambenog ili pak drugog prostora koji bi se gradio za naredni period od nekoliko godina. Ni u kojem slučaju nastale troškove ne bi morali podnijeti samo oni objekti koji bi se gradili direktno na dijelovima koji se ruše.

Gradenjem u centru grada otvaraju se mogućnosti rješavanja raznih lokala za širu upotrebu

Inženjer ŽARKO VUDRAG, građevinskog poduzeća »Rad«:

Ravnomjerno raspodijeliti troškove izgradnje

— Sibenik se širi. Novogradnja na Subićevcu, prema Mandalini, Križ se popunjuje. Gradi se selo u gradu na Meterizama, Baldekin s modernim novogradnjama, nebederima i »uspravnim« i »ležećim« impozantno djeluje. To je već lijep grad. A kakav je Sibenik u svom užem centru?

Eto, prodite kroz Vanjski. Nasuprot novim objektima u sklopu banaka, naići ćete na kućice i kućerine dovoljno zrele za rušenje, sa živom prometnom cestom u kojoj je »krkljanac« vozila i pješaka. Prodite kroz Dragu, vidjet ćete Sibenik od prije 50—60 godina. Uporedite to sa nebederima i supermodernim fasadama na Križu, pa povucite paralelu.

Što je sa centrom grada? Zašto se ne gradi i uređuje uži centar, zašto ga se mimoiđi? Mislim da je to »tabu« za Sibenik. Pitanje u koje je teško taktički. A bilo je mnogo diskusija i ljudi se interesiraju i žele naći neko rješenje.

Da bi se prišlo gradnji po urbanističkim koncepcijama treba rušiti stare kućerine. Ali u njima stanuju ljudi. Odakle smoći sred-

Nova stambena zgrada u Sibeniku

građana, a time se ne bi ulazilo u neka skupa adaptiranja kako je to bio do sada slučaj, a postoje i daljnje tendencije u tom pravcu

Postavlja se pitanje: kako graditi? Što se tiče stambene izgradnje pristupa sam da se pristupi gradnji objekata sa istovjetnim stanovima, kao na primjer, objekt samo sa dvosobnim stanovima, ili pak trosobnim, jednosobnim itd. Ovakav način izvedbe omogućuje jeftiniju izgradnju, a isto tako planski se može uskladiti sa potrebama. Što se tiče jeftinijeg gradnja, to se uglavnom može postići bržom izvedbom, koja u našem gradu nije baš na zavidnoj visini. Uzroka za to ima

dosta. S jedne strane loše planirana vrijednost koštanja objekta, na koje se nadovezuje loše planirani rokovi dovršenja gradnja, neosiguranje financijskih sredstava, premala angažiranost građevinskih poduzeća i nadzornih službi da se gradnja ubrza. Isto tako mislim da nne bi trebalo ići na neke posebne arhitektonske zahtjeve, za stanove modernosti, od kojih najviše stradava funkcionalnost stanovanja, kakvih je slučajeva u našem gradu bilo do sada. Mišljenja sam, također, da bi se s ovakvom materijom moglo i trebalo ići na širu diskusiju, kako bi i građani mogli iznijeti svoja mišljenja i svoje stavove.

stava za osiguranje stanova da ih se preseli, da bi se moglo rušiti, a potom graditi. Uzmimo, na primjer, Vanjski. Svaki naš građanin zna da bi taj predio trebalo rušiti i na tom mjestu napraviti nešto lijepo i funkcionalno. Tko će platiti rušenje i nove stanove? Teško je naći investitora koji to može podnijeti. Slično je i sa Dragom. Lakše je onda dobiti lokaciju i na Križu, pa čak i u brdu i izgraditi objekt, opet je jeftiniji. I, eto, tako se širimo, spojiti će se grad sa Mandalinom, ali »čvor« užeg centra grada još i dalje ostaje.

Gradnje na tim terenima bit će zaista skupe, a stanarine, kada bi se podigle stambene zgrade, prilično velike. Investicije za gradnju još veće. Dakle, kako riješiti to pitanje? Jer, dok o tome govorimo ne treba zaboraviti da treba najprije napraviti nove stanove, iseliti stanare iz objekata koji će se zatim rušiti, a tek potom na njihovom mjestu početi novo graditi. U tom pravcu postojala je jedna sugestija DIT-a. Svim investitorima na predjelu Sibenika, bez obzira gdje

Anketu vodio: D. BEČIR

U susret Danu JRM i pomorstva

Kod obalnih artiljeraca

Do gađanja je ostalo još dosta vremena. A žurba se neka osjećala kao da će sutra. Motor što daje rasvjetu je još prije jedan sat prestao da radi, te kratki i neravnomjerni plamci ližu staklo petrolejke.

Pred sobom su imali svježnjeve starih zapisnika sa gađanja i brižljivo prebirali svaku riječ, podvlačili, ponovno listali i hvatali bilješke.

— Da li ste dobro proučili? — pitanje je bilo upućeno komandiru.

— Već više od mjesec dana radimo.

— Znam, radi se stalno, preko cijele godine, nego kako stoji s posebnim pripremama?

Prošlo je već mjesec dana kako se intenzivno radi, a to je osetio svaki mornar. Opet su nešto zapisali, okretali stranice jedne male sive knjige i proračunavali još koliko sedmica ostaje i upoređivali o onim bilješkama što su bile kratko ispisane. Činilo se, malo je vremena preostalo!

Kada su novi mornari došli, stari otišli, nekako poslije prošlogodišnjih gađanja — rad je počeo tako da je pred očima bilo novo gađanje.

Zašto artiljeraci baš toliko po-težu na ta gađanja? Zašto je i onom puniocu sa četvrtog topa i komandiru baterije podjednako stalo da im gađanje uspije? Može o tome mnogo štošta da se kaže. Ali se jedno uvijek podvlači: to je momenat i mjesto gdje se na najbolji i najrealniji način ocjenjuje sveukupni rad obuke. Onih deset minuta više ili manje, što zavisi kakvo je gađanje, dok se plotuni izbacaju — malo čudno zvuče kada se iz njih izvlači ocjena obučenosti jedinice.

Al, bez obzira koliko je to čudno, u tom tako kratkom vremenskom roku sabijeno je sve ono što može dati ocjenu: stepen bojne gotovosti baterije.

I one neprospavane noći nisu uzalud otišle, ni ona žurba mjesecima ranije prije ovog dana. Jedan komandir odjeljenja išarao je debelu svesku, prepisivajući iz pravila i kombinirajući iz glave raznorazne slučajeve kod korekture gađanja. Jedan komandir odjeljenja stalno je okupljao svoje mornare i opet stalno provjeravao znanje, naročito one zastoje i brzinu i tačnost u radu. Pred gađanje, prije nego su

posjeli položaj, komandir je kratko rekao:

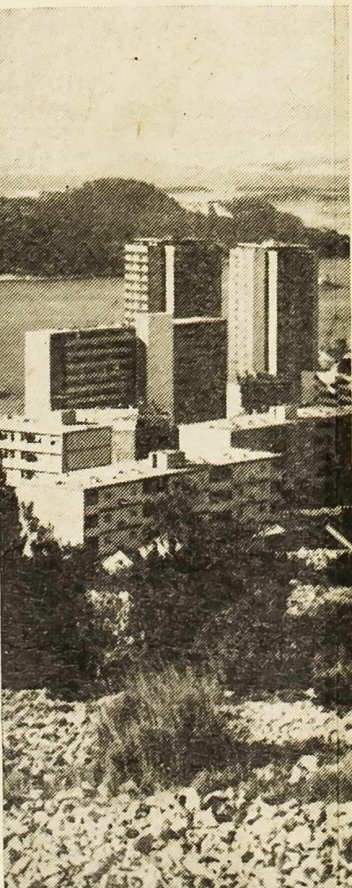
— Ništa se više ne traži, nego ponovite ono što ste naučili — preletio je pogledom po licima mornara i još nešto kazao, a onda je uslijedila uzbuha.

Dim, plotuni, more, grmljavina, pa opet tiho i tako naizmjenično... Nekima se činilo da je ovo sve tako kratko trajalo, a onima pored toga kao da je vrijeme stajalo.

Dnevno gađanje bilo je odlično.

— Zelio bih da se ovo ponovi noću, a uvjeren sam da ste u stanju da to učinite — rekao je komandant i dodao još nekoliko pohvalnih riječi, a zatim otišao.

Gusti mlaz reflektora parao je tamu. I nije dugo prošlo, meta je postala vidljiva. Svjetlosni snop bi s vremena na vrijeme nestajao u mraku i opet se pojavljivao negdje niže od položaja. Radista sa broda javio je o padu plotuna i to je sve one što su kontrolirali gađanje veselilo. Noć je bila tamna, neprozirna bez mjesečine, a gađanje je bilo odlično.

Sibenski nebederi

Razgovor s drugom Josipom Gabrićem

Političkom radu pokloniti više pažnje

(Nastavak sa 1. strane)

o tome kakvi su im kadrovi potrebni, pa i ne pokazuju veći interes za probleme odgovarajućih škola. Zbog svega toga smatram da je za ovo osjetljivo društveno pitanje potrebna veća pažnja svih faktora.

Koji zadaci i problemi stoje na planu političkog i idejnog djelovanja u organizacijama Saveza omladine na području šibenske komune?

— Mladi radnik, a i dio učenička neobično je mnogo zainteresiran za svoj materijalni položaj, a uz to se na dnevnom redu nađe zapošljavanje, doškovanje, pa i društveni položaj mladog čovjeka u sistemu socijalističke demokracije. Iz te perspektive, čini se, treba i promatrati naš rad na idejnom političkom polju.

S tim u vezi mogu reći da su rezultati što ih postižu organizacije Saveza omladine naročito dobri u posljednju godinu dana, kada je očito došla do izražaja volja i spremnost mladima da radikalno rade. No, slabosti na tom planu još ima, pa sam mišljenja da bi sve naše društveno-političke organizacije trebale vršiti snažniji utjecaj na formiranje političke fizionomije mladog čovjeka.

Što se Saveza omladine tiče, mi smo vlastitim snagama korjeniti počeli mijenjati sistem političkog rada, pravilni se se odnositi prema interesima omladine. Marksističke grupe, političke škole, škola

za život i debatne grupe već su afirmirani oblici rada. Ipak moram da naglasim: cjelokupnom i masovnom političkom radu moramo pokloniti mnogo više pažnje, i to bi nam, čini mi se, trebao biti najpreči posao.

U našoj svijesti još je svježa katastrofa Skoplja. Kako je omladina naše komune reagirala na tu nesreću bratskog makedonskog naroda?

— Uvjeren sam da je omladina svojim odnosom prema nesreći u Skoplju i njenim žrtvama pokazala svoju zavidnu političku svijest i veliku bratsku solidarnost. Nije previše ako kažem da su naši omladinci bili među prvima koji su u velikom broju nudili svoju krv. Bez ikakve prethodne agitacije i organizacije Općinskog komiteta Saveza omladine javilo se više od 2.000 dobrovoljaca za radne akcije, a da i ne spominjem sve akcije što ih je omladina upriličila za prikupljanje sredstava za pomoć Skoplju. Sada, radimo u skladu s uputstvima CK Saveza omladine Jugoslavije, na razrađivanju trajnijih oblika pomoći. Još bih mogao kazati da će jedna grupa omladine početkom rujna otići na radnu akciju u postradalo Skoplje.

Već smo zašli, da tako kažemo, u period pred održavanje godišnjih konferencija i Općinske konferencije Saveza omladine. Zanimalo bi nas što biste nam u vezi toga mogli reći?

— Do njihovog početka i ne ostaje mnogo vremena, pa smo

planirali velik broj zadataka, a nadamo se da će i same konferencije učiniti izvjesnu prekretnicu u radu organizacija. S obzirom da se ove godine slavi dvadeseta godišnjica Republike, te da je naš grad određen kao mjesto centralne proslave osnivanja naše mornarice, omladina će se uvelike angažirati u što dostojnijoj proslavi tih dviju značajnih obljetnica.

Vrijedno je da vam kažem da će omladina, zapravo naš Općinski komitet razviti konkretnije akcije suradnje s organizacijom Saveza boraca. Između ostalog, mislimo da omladina preuzme brigu oko uređenja i čuvanja svih spomenika iz narodnooslobodilačke borbe.

S obzirom da takmičenja daju najinteresantniji karakter radu mladih i ove godine mislimo upriličiti različite oblike takmičenja mladih proizvođača, naučnika, takmičenje iz poznavanja pojedinih predmeta u školama, zatim takmičenje recitatora, mladih pisaca i slično. Također ćemo u narednom periodu nastaviti s organiziranjem radnih akcija, koje će se temeljiti na dosadašnjem bogatom iskustvu. Vrijedno je također zabilježiti da se nalazimo pred ponovnim otvaranjem Omladinske političke škole, škole za život, a vjerujemo da ćemo uspjeti formirati i njihova odjeljenja po većim organizacijama.

Međutim, moram kazati da ćemo na konferencije doći i s nekim neostvarenim zaključcima. Tu prije svega mislim, da nismo uspjeli riješiti uslove stanovanja, ishrane i prijevoza samaca, a i još bi se neke druge stvari mogle spomenuti.

Pa kada bih, eto, na kraju htio sumirati koji su najpreči zadaci što stoje pred omladinskim organizacijama na području šibenske komune, vjerujem da bi se moglo zabilježiti slijedeće: mobiliziranje omladine na povećanju proizvodnje, veće učešće mladih ljudi u sistemu samoupravljanja, borba za bolji uspjeh u školi, i težnja da se škola što više saživi s našom društvenom stvarnošću. (B)

STAMBENA IZGRADNJA NE JENJAVA

Sasvim je na mjestu konstatacija da se u našem gradu veoma mnogo gradi. U zadnje vrijeme podignut je velik broj zgrada, a na nizu objekata radovi se intenzivno nastavljaju. Tako poduzetac »Ivan Lavčević« podiže u gradskom predjelu Križ dva stambena objekta sa pedeset stanova za tržištu, a Tvornica elektroda i ferolegura gradi za svoje radne ljude stambenu zgradu u kojoj će se nalaziti 22 komforna stana. Spomenuti objekt podiže se u neposrednoj blizini Doma narodnog zdravlja. Pored toga, za potrebe Armije u Dragi se gradi objekt sa četrdeset i pet stanova, a Biro za stambenu izgradnju podiže dvije zgrade. Jedna od njih je stambena zgrada u Težackoj ulici. Vrijedno je napomenuti da će svi nabrojani objekti, osim zgrade što se podiže u Dragi, biti dovršeni do kraja ove godine.

NOVA PRODAVAONICA KRUHA U DRNISU

Poljoprivredni industrijski kombinat »Petrovo polje« u Drnišu otvorio je ovih dana u središtu grada ukusno opremljenu prodavaonicu kruha i pečiva. Prodavaonica radi dvostrano. Spretni prodavač prodava dnevno preko 1000 kilograma kruha i oko 800 komada peciva (c)

Vitomir Gradiška

NOB 1943.

35

26. kolovoza:

Talijanski Vojni sud u Šibeniku osudio je 7 rodoljuba iz Mostara radi njihova rada za NOP. Tom prilikom je bila izrečena kazna do 10 godina robjice učitelju Esadu Peco, te Rašadu Tvrtkoviću, Rastimu Vežoviću, studentu Šefkiji Zuljeviću i Hivziji Kosoviću, dok su ostali bili sudeni na dvije godine.

Talijani i četnici su na akcije 1. i 4. bataljona Kninske brigade odgovorili svojim napadom iz Knina prema Golubicu, gdje se nalazio 3. bataljon Kninske brigade, kao i na Zagrović, gdje su bile snage 4. bataljona. Poslije teških borbi s neprijateljem, oboja su se bataljona povukla na položaje oko Pađena, odakle više nisu nastupale. Tu je granica oslobođenog teritorija, koju borci Kninske brigade drže u svojim rukama sve do kapitulacije Italije.

27. kolovoza:

Partizani su u boksitnom rudniku kod Oklaja srušili masinska postrojenja i jednu lokomotivu, koja je iz rudnika vukla boksitnu rudaču. Tom prilikom je uprava boksitnih rudnika iz Drnisa objavila da odgađa radove na opravi rudnika.

U 12,45 sati pobjegao je talijanskoj straži sa duševnog odjeljenja šibenske bolnice uhapšenik Marković Vlade, koji je bio ovamo upućen iz splitskog zatvora još u studenom 1942. godine i bio na raspolaganju Specijalnom sudu za Dalmaciju. Talijani su uhapsili dr. Maronić Borisa koga su okrivjavali da je omogućio bijeg Markoviću.

28. kolovoza:

Sjeverodalmatinski partizanski odred je dobio poruku da Talijani u jačini oko 100 vojnika redovito postavljaju zasjedu kod sela Zečeva na cesti Kistanje — Đevrske. Radi toga je bilo naredeno njegovom 1. bataljonu da još u toku noći postavi zasjedu 1. km niže, kod Borića gostiona. Kako do 10 sati nitko nije naišao, to se 1. bataljon počeo povlačiti u zaseok Čakčića. Baš u tom trenutku opažen je 1 kamion iz pravca Đevrsaka, koji je bio zaplijenjen i odvezen u selu Dobropolje. Borci 1. bataljona i dalje su ostali na položaju. Nakon stanovitog vremena naišla je iz pravca Đevrsaka kolona od 12 kamiona talijanske pješadije, na koju je otvorena vatra. Talijani su imali 25 mrtvih i 6 zarobljenih vojnika, a partizani 1 mrtvog i 2 ranjena. Tada je zaplijenjen 1 teški mitraljez, 2 puškomitraljeza i 1250 metaka. Zapaljen je i 1 kamion. Međutim, potpuno uništenje talijanske kolone spriječila je hitna intervencija 6. antikomunističke bande iz Đevrsaka.

29. kolovoza:

Organizaciona struktura partijske organizacije na okrugu Šibenik tokom kolovoza 43. izgledala je ovako:

Kotarski komitet Vodice: Općinski komiteti Vodice, Tijesno i Stankovci.

Kotarski komitet Šibenik: Općinski komiteti Danilo-Dubrava, Primošten-Rogoznica i Jadrtovac-Grebaštica.

Kotarski komitet Kistanje: Jedan općinski komitet (Kistanje) i jedna samostalna partijska organizacija Skradin.

U toku mjeseca kolovoza proširena je partijska organizacija na šibenskom okrugu Šibenik, pa se broj organizacija popeo na 25 sa 120 članova i 20 kandidata.

Istovremeno su formirani kotarski komiteti SKOJ-a, kao i općinski komiteti SKOJ-a, mada se broj skojevaca nije osjetno povećao s obzirom na njihov masovan odlazak u partizane (srpanj-kolovoz oko 500).

30. kolovoza:

Od manjih partizanskih jedinica šibenskog i trogirskog sektora formiran je Šibensko-trogirski odred sastavljen od tri bataljona. Odred je bio dobro naoružan, a imao je i teške bacače.

Komandant Odreda bio je Branko Ljubić, njegov zamjenik Drago Zivković, a komesar Srećko Peran.

Komandanti dvaju bataljona bili su Niko Srzić i Mile Skračić, a komesari Boris Fulgosi i Mile Kovačević.

Bersaljerski puk iz Knina izvršio je raciju na sektoru Orlića, Konjskog i Siverića, gdje je terorizirao civilno stanovništvo.

Talijanski avion bombardirao je malo selo Torbice u Bukovici. Bilo je nekoliko ljudskih žrtava.

31. kolovoza:

Jedna četa IV bersaljerskog puka iz Šibenika izvršila je pretres dolačkih stanova na Srimi. Kod stanova Klarića i Jurića došlo je do sukoba s partizanskom izviđačkom patrolom. Ni jedna ni druga strana nije imala gubitaka.

U toku noći partizani su izvršili napad na ustaški garnizon u Ružiću. Pobjegle ustaše ostavili su za sobom 4 mrtva i 4 ranjena.

1. rujna:

U toku noći uoči 1. rujna Sjeverodalmatinski odred postavio je zasjedu na cesti Obrovac-Zegar u koju je upala jedna kolona talijanskih vojnika. U borbi je poginulo 10, a zarobljeno 6 neprijateljskih vojnika. Zaplijenjeno 11 pušaka, 1 puškomitraljez, 1050 metaka i 54 ručne bombe.

Jedna druga grupa istog odreda, koja je tog dana na drugom mjestu postavila Talijanima zasjedu, ubila je 6 vojnika.

Oko 16 sati stiglo je iz Obrovca na mjesto borbe 150 talijanskih vojnika, koji su pokupili svoje mrtve. Tom prilikom počeli su paliti okolne kuće u Bogatniku, ali ih je u tome spriječio 1. bataljon SDPO-a. Vodila se borba do noći kada su se Talijani povukli u Obrovac.

Od 18 sati II bataljon Sjeverodalmatinske grupe opsjedao je neprijateljski garnizon u Cistoj Maloj. Vodila se oštra borba, koja je trajala do smrknuća. Pošto partizani nisu imali teško naoružanja, kad se spustio mrak, odustali su od daljne borbe.

2. rujna:

Partizani su minama srušili željezničku prugu između Perkovića i Primorskog Doca.

U izvještaju talijanskog XVIII armijskog korpusa od 2. IX 43. kaže se da su oni (Talijani), zbog aktivnosti partizana u Sjevernoj Dalmaciji, tamo prinuđeni upotrebljavati radi veze s pojedinim garnizonima mnogo više svojih jedinica negoli ranije.

Da ne bi i dalje bili izloženi napadima partizana u izoliranom garnizonu u Cistoj Maloj, Talijani su u toku jutra povukli iz sela svoju karabinjersku stanicu. Za njima se odmah povukla antikomunistička banda.

Poslije podne je u Cistu Malu ušao II bataljon Sjeverodalmatinske grupe jačine 20 boraca. Dolazak partizana izazvao je neopisivo veselje rodoljubivog naroda Ciste Male, koji je jako stradao za vrijeme banditske tiranije u tom selu. Tada je održan masovni zbor na kome su govorili rukovodioci bataljona. Navečer je selo priredilo kolektivnu večeru za borce, a zatim je uslijedila pjesma i narodno veselje do kasno u noć. Od tada je Cista Mala prestala da bude sjedište neprijateljskog garnizona sve do oslobođenja zemlje.

Poslije podne je u tri navrata jedan saveznički bombarder obasipao bombama malog kalibra staru tvrđavu i kasarnu XI bersaljerskog puka u Kninu. Neprijatelju su od toga napada nanosene materijalni gubici a imali su i ljudskih žrtava.

Tom prilikom poginulo je 11, a ranjeno 10 talijanskih vojnika.

Četnici su iz Knina izvršili upad u Pađene i Strmicu, ali se nisu tamo zadržali.

3. rujna:

Zbog atentata koji su nekoliko dana ranije izvršili aktivisti NOP-a u Šibeniku na gestapovskog agenta i četnika Mira Perana, talijanski Vojni sud u Šibeniku osudio je druga Radečić Mirka na robiju od 30 godina, a njegova dva rođaka na 9, odnosno na 6 godina.

Stab Kninskog Sektora NOV-e, koji je od Glavnog štaba NOV i POJ Hrvatske bio blagovremeno obaviješten o pokretu jačih njemačkih snaga, koje su imale za cilj da se iz Zapadne Bosne preko Like probiju za Dalmaciju i da spašavaju propalu situaciju talijanskog militarizma u Dalmaciji, naredio je svim raspoloživim snagama pod svojom komandom da se prebace na sektor donje Like sa zadatkom zatvaranja komunikacija prema Dalmaciji i sprečavanja prodora njemačkim jedinicama. Nijemci su tog dana sa svoje dvije divizione (Prince Eugen i Hraštov list) bili već u Kulen-Vakufu, kad su se 3. i 4. bataljon Kninske brigade postavili na liniju Ljubina Poljana-Otrčić, s osiguranjem na Poštaku. Zadatak ovih bataljona je bio napasti četničke ukoliko bi se pojavili iz pravca Knina i pokušali da osiguraju prolaz Nijemcima preko Like za Dalmaciju.

Istodobno su 1. i 2. bataljon kninske brigade, koji su se prethodno koncentrirali u selu Plavnu, izvršili pokret preko Tromede-Konjske Glave i Ljubine Poljane, te Srpske doline, pa su stigli u ličko selo Doljane sa zadatkom da Nijemcima zatvore cestu Lapac-Srb.

U međuvremenu su 1. 3. i 4. bataljon Sjeverodalmatinske grupe, koji su imali zadatak zatvoriti cestu Gračac-Otrčić i Gračac-Mazin, već bili na položaju, pa su tog dana došli u kontakt s njemačkim prethodnicama u rejonu Mazina kod sela Plečaša.

U toku noći je II četa 1. bataljon pokidala telegrafsku žicu duž ceste Brib, Mostine-Benkrož to vrijeme su borci II odsjeka bili u zakovcu, dok je I četa bila u zasjedi u selu Lepurama da se osigura od Talijana iz Benkovca sjedi na cesti između Bulića i Lišana. U međuvremenu nije se dogodilo ništa značajnoga.

(Nastavit će se)

Prijedlozi i mišljenja

Za diskusionu tribinu

Ne treba odveć razmišljati da bi se došlo do zaključaka da je Šibeniku zaista potrebna jedna takva tribina. Iskustva prošlih predavačkih sezona nedovoljno govore tome u prilog.

O čemu bi se sve na takvoj javnoj tribini moglo diskutirati. Uzmimo samo područje kulture. Svjedoci smo da kulturno-zabavni život u našem gradu nije onakav kakav bi trebao i mogao biti. Poznato nam je mrtvilo koje vlada na tom području društvene aktivnosti, a čini nam se da će ova sezona, u tom pogledu biti još škrtija. Jer, prestanak rada profesionalnog kazališnog ansambla, uza sve eventualne ograde koje bi se mogle nabrojiti uz njegov dosadašnji utjecaj, bez sumnje će tu prazninu još više ogoliti. Pa sada, kako i na koji način uspjehi da i naš grad nešto više dobije, i što uraditi da ove sezone bude možda i bolje nego prošlih — pitanja su o kojima bi mogli govoriti svi naši građani. A da bi se to ostvarilo potrebno je postojanja diskusione tribine, na kojoj bi se, uz prethodne pripreme i dogovore, recimo, i ta pitanja mogla naći.

Međutim, diskusiona tribina bi trebala obuhvatiti široko područje rada, ne zadržati ni od ekonomike, zdravstva, privrede, socijalnog staranja pa ni od političkih tema. U našem gradu postoje mogućnosti za to, ima vrijednih i sposobnih ljudi, koji bi nastojali, da sva

ta pitanja nađu mjesta na dnevnom redu jedne takve tribine, koja bi u pravom smislu mogla biti narodna tribina, mjesto izmjene mišljenja svih dobronamjernih građana.

U prilog diskusione tribine govori još jedna činjenica. Radi se, o tome, da se nekako kod nas udomačila pojava da se upravo o svim pitanjima raspravlja onako kako ne bi trebalo — kulovski. Naime, pojedini ljudi veoma rado u uskom krugu govore i raspravljaju o pojedinim pitanjima, ali ako se o tim istim temama raspravlja na određenom mjestu, naići ćete na grobnu šutnju. Takav način raspravljanja je obično na liniji kritiziranja, ili čak ličnog ogovaranja. A tim se putem nikada ništa nije postiglo i neće postići.

U čijem sastavu bi trebala da radi ta tribina. Mišljenja smo da bi diskusionoj tribini bilo mjesto u okrilju jednog od dva šibenska sveučilišta, Radničkog ili Narodnog. No, možda bi ona mogla da se osnaži i kao tribina Socijalističkog saveza.

Čini nam se, da je to sporednog značaja. Mnogo je važnije da se već sada počne razmišljati o njenom osnivanju. A da bi se u njenim početnim koracima dobila pomoć i od društveno-političkih organizacija, u prvom redu Socijalističkog saveza, u to ne treba sumnjati.

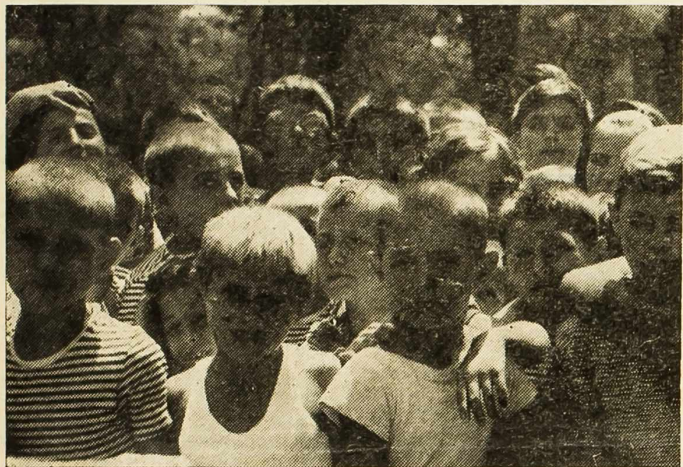
(B)

Dijete Skoplja

„FALA VI NA SE“

Kako su bistre plavo-smeđe oči mog malog prijatelja Ljupčeta. Sa njegovih šest i pol godina razgovaramo o dalekom Skoplju, koje je u našim srcima. Pa zato ne plači naš dragi Ljupče Boškovski, budi u našem gradu kao u svom rođenom, a sada porušenom gradu na Vardaru. Obriši suze i reci nam riječ, dvije, kaži nam kako je tvojih šest malenih godina istrčalo još bunovno od sna, kako je izjurila iz očinske kuće, koja nestala u prašini podmuklog srpanjskog dana, u zoru. Ispričaj nam, ako se sjećaš i ako možeš, kako su tvoje nenagledane dječje oči s raširenim zjenicama zurile u onaj pustoš, koji razgrabi tvoj nenaležani dječji krevetić i možda sačuvanu kolijevku što te zibala još u pelenama, tako davno a tako opet blizu. Ne plači, Ljupče, prijatelj te pita samo za riječ sjećanja, a i njegove oči nisu suhe kao što možda misliš, jer kilometri nisu ništa, kilometri su sasvim nedostajni da razdijele tvoju bol. Primio sam je i ja s tobom onog jezivog jutra, primili su je ljudi poput mene, što se rodiše na ovom usjeku meridijana i paralela od Triglava do Đevdeli-je. Jer tvoja je kuća bila i moj dom, tvoje prekinute za čas igre i naši zatečeni koraci, tvoje suze i naša srca spremna da te obgrle kao svoje dijete, kao svoju krv, naše jedinstvo jugoslavensko.

I daj mi ruku, Ljupče Boškovski, pruži mi nestašni dječji dlan, otiđi mojoj kući, neka ti bar nekoliko sati bude porušen dom, kojega ćeš opet dobiti, i s malom sestrom Violetom, za koju si spremio jednu mirisavu krušku u svoj džep, da se povratiš ne za dugo u svoje drago, porušeno i uništeno Skoplje. I zaboravi, ako možeš, dragu baku koja te neće dočekati na pragu novog doma, i prijateljstva tvog s kojim si igračke dijelio zaboravi, bit će vremena s velikim godinama da se sjetiš na njih. Ne prekidaš svoje igre i uzmi tu lopaticu

mog jedinog djeteta, pusti da te obgrli svojim ručicama, zagrli i ti nju.

I ne trebaš da govoriš hvala, ne treba nikome da zahvaljuješ, jer na tvome mjestu moglo je biti i moje dijete, tvoj plač mogao je biti i moj plač, mali prijatelju Boškovski. Ne zaboravi to jer ti od srca pružamo ruku i osmijeh je naš za tvoje sretnije jutro, za tvoje godine što će da narastu. Pa kad pođeš u svoje novo Skoplje, samo to, ne zaboravi ove ljude starog Krešimirovog grada. Ne zaboravi ulice, poljane, travnjake koji te primišu kao svoje dijete, kao svoju krv. Ne zaboravi da smo živjeli s tvojim bolom, s tvojim suzama, i pokušali učiniti sve da se osjećaš kao među svojim, da se osjećaš što više sretnim.

Ako ostaneš još ovdje i prva slova ispišeš na nekoj šibenskoj školskoj ploči, naći ćeš među svojim novim drugovima dobre i drage prijatelje. Pa ako ostaneš, učini to, nauči što brže kako se pišu sva slova Šibenika i Skoplja i ispiši svojim nenaviklim rukopisom mami i tati da si ovdje kao u svojoj kući, da ne brinu da na tebe misli trideset tisuća ljudi ovoga grada, koji imaju veliko srce. Urađi tako, naš prijatelju Ljupče Boškovski, jer su ti hiljade žitelja ovoga grada pružili ruku umjesto onih dragih ali dalekih roditeljskih. One su ruke, znamo, mekše i slađe za tvoju glavicu i tvoje pospane oči kad nadođe veče i ugase se svjetla Doma na Šubićevcu. Ali ne zaboravi ni to: dok ti spavaš u svom novom krevetiću mi mislimo na tebe, na tvoje drago Skoplje, na tisuće onih koji bi kao i ti željeli već sutra da svojim sjetnim pogledom pomiluju rijeke što protiče tvojim gradom.

Ali, možda ti to i ne znaš, oni lijepi mostovi preko Vardara ostali su čitavi. Pomalo i preko njih, kao preko nekih simbola, dolepršala je ljudska solidarnost do ruševina tvoga grada, i zastala u njemu da nas još više ujedini i zbliži u bolu i nesreći. Mi ti želimo, mali naš prijatelju Ljupče Boškovski, da mirno snivaš, jer će naše, u radu otvrdle, ruke, povezane ljubavlju bratstva i jedinstva što ga rasplamsa Titovo ime, tvoje drago Skoplje učiniti još ljepšim.

D. Bećir

NASTAVLJA SE ISKOPAVANJE NA DANILU

Institut za povijest umjetnosti i arheologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu i Muzej grada Šibenika nastaviti će 5. rujna arheološka iskopavanja na Danilu (ilirsko-rimski mućipij Riditae). Radovi će trajati do kraja mjeseca rujna. Kao što je poznato, arheološka ispitivanja na Danilu počela su već prije nekoliko godina.

GOSTOVAO ANSAMBL IZ LJUBLJANE

Dom JNA u Šibeniku organizirao je prošlih dana još jedno gostovanje u ljetnoj sezoni. Ovog puta gostovao je ljubljanski akademski ansambl »Dobri znaci«. Na programu su se nalazile izabrane slovenske narodne pjesme, a bile su zastupljene i neke humorističke tačke. Ta dobro posjećena priredba upriličena je na Trgu Sime Matavulja.

naš intervju

Nastojat ćemo upisati svu djecu - rekao je našem suradniku Nikola Panjkota, načelnik Odjela za prosvjetu šibenske komune

Još nekoliko dana dijeli nas od početka nastave u školama na području šibenske komune. U povodu toga naš suradnik posjetio je drugu Nikolu Panjkotu, načelnika Odjela za prosvjetu Općine Šibenik i u razgovoru s njim dobio odgovore na postavljena pitanja.

Da li će nastava u svim školama početi u uobičajeno vrijeme ili će možda biti pomicanja toga datuma?

— Nekih velikih odstupanja u odnosu na prošlu nastavnu godinu neće biti. U osnovnim školama nastava će početi 2. rujna, a u svim ostalim, osim Gimnazije, nastava će početi tri dana kasnije. Obuka u Gimnaziji početak će 10. rujna, i to isključivo zbog velikog broja onih koji u jesenskom roku polažu ispit zrelosti.

Kakvo je stanje učeničkog prostora i da li će možda već ove godine u tom pogledu situacija biti povoljnija?

— Nije to prevelik optimizam ako izjavim da ćemo u pogledu učeničkog prostora ove godine ipak stajati bolje no lanijske. Kada o tome govorim imam na umu u prvom redu školu što se podiže na Baldekinu. Ona istina neće biti gotova tako odmah, svakako poslije najavljenih datuma početka obuke. Uz to moram napomenuti da u toku ove godine i ne pomišljamo na kompletnu izgradnju tog nastavnog objekta, pa se kani što prije osposobiti učionički prostor i upravni trakt. A to će biti go-

Dok za neke škole i nije bio tako velik interes, na druge je vršen velik pritisak kandidata. To se u prvom redu odnosi na Srednju medicinsku školu i Školu za bolničare. S tim u vezi mogu reći, da u Srednjoj medicinskoj školi zbog objektivnih razloga i ove godine ima samo jedan prvi razred, dok je kandidata bilo toliko da su se slobodno mogla otvoriti i tri razreda. Međutim, moram napomenuti da ćemo unatoč svih problema učiniti sve što je u našoj mogućnosti da se upišu svi oni koji su završili osnovnu školu i žele daljnje školovanje. To nam je, u ovoj situaciji primaran zadatak.

Čini nam se da bi zbog velikog broja pretendenta bilo potrebno otvoriti u Šibeniku još jednu srednju školu.

— Slažem se da bi bilo dobro kada bismo imali sve mogućnosti da u našem gradu počne rad još jedna srednja škola. Međutim, i to je kompleksno pitanje. Po mom mišljenju u obzir bi dolazila jedna srednja škola tehničkog smjera. Samo koja? Nije dovoljno otvoriti školu, prije toga treba analizirati što i kakve kadrove trebaju naša šibenska pri-

vreda i javne službe. A tu su potrebe veoma različite. Lično vjerujem da bi se u perspektivi, kada se još više razvijaju ta dva već spomenuta čimbenika i moglo prići ozbiljnom razmatranju da se u Šibeniku otvori još jedna srednja škola.

Zanimalo bi nas, druže Panjkota, kako stoje škole na području šibenske komune u pogledu nastavnog kadra?

— S kadrom u osnovnim školama, ovim u gradu, uglavnom smo zadovoljni. U tim školama nedostaju uglavnom stručni nastavnici za muzički, tehnički i likovni odgoj. U srednjim školama pak najakutnije je stanje u nastavi fizike, pa i fizičkog odgoja. Međutim,

u osnovnim školama na širem području naše komune stanje je gotovo zabrinjavajuće. Gotovo da nema ni jedne škole u kojoj bi sve predmete predavali nastavnici s određenim stručnim kvalifikacijama. Daleko bi nas odvelo kada bi nabrali kakvih nastavnika sve nedostaje, ali ću spomenuti jedan, po mom mišljenju, veoma važan razlog zbog čega na tim školama nema dovoljno nastavnog osoblja sa stručnom spremom. To su stanovi za nastavnike. Kada bi se to riješilo... Vjerujem da će i tu stanje uskoro krenuti na bolje, jer je šibenska Pedagoška akademija već počela osposobljavati potreban stručni kadar za te škole.

Svojevremeno je bilo dosta govora o financiranju školstva. Zanimalo bi nas kako na to pitanje gledaju šibenske radne organizacije, koje bi trebale, čini nam se, bar jednim dijelom financirati srednje stručne škole, budući da one stvaraju kadrove u prvom redu za njihove potrebe?

— Iako ima suprotnih mišljenja, ja mislim da šibenske radne organizacije daju znatan doprinos financiranju škola. Spomenut ću samo podatak da je Škola učenika u privredi ove godine dobila za svoj rad od privrednih organizacija oko 6 milijuna dinara. Međutim, to nije sve. Zbog toga, a i nekih drugih razloga, ja sam lično zadovoljan sa pomoći koju ovdašnji kolektivi pružaju našem školstvu. Bude li više uzajamne veze između određenih škola i radnih organizacija, a pod pretpostavkom da se sagledaju i njihove potrebe, da se ima uvid i zna kakvi kadrovi njima trebaju, uvjeren sam da će te pomoći biti još više.

Recite nam kako je ove godine riješeno pitanje prijevoza učenika?

— Pitanje je veoma ozbiljno i mi smo ne jednom o njemu svestrano raspravljali. Rezultat svega toga jest da će općina i ubuduće plaćati troškove prijevoza učenika osnovnih škola, za što će se godišnje utrošiti više od 20 milijuna dinara. Međutim, s plaćanjem troškova prijevoza učenika srednjih škola situacija je sasvim drukčija. Prema našim kalkulacijama za plaćanje troškova prijevoza srednjoškolaca trebalo bi godišnje, zapravo već sada, odvajati preko 8 milijuna dinara, dok bi se, i to smo otprilike izračunali, sveukupni troškovi za prijevoz đaka-putnika već za kratko vrijeme popeli na preko 100 milijuna dinara. A to je prevelika suma koju naša općina ni uz najbolju volju nije mogla odvojiti. Treba istaknuti da će se nekim, recimo, socijalno ugroženim đacima-pućnicima nastojati izaći u susret ukoliko to mogućnosti budu dopuštale.

D. B.

KULTURA

tovo, vjerujem, početkom listopada. Tamo ćemo smjestiti Učiteljsku školu i jednu osnovnu.

Međutim, općenito govoreći sa stanjem učeničkog prostora ipak nismo zadovoljni. U zapadnom dijelu grada osjeća se nedostatak školskih zgrada, sve je locirano prema istoku. To je i razlog da je u Šibeniku neobično teško izvršiti razjedinjavanje, pa se zbog toga događa da, djeca iz predjela Njivice pohađaju školu u gradu. To je, rekoh već, neprijatna stvar, no velikog izbora nema. U perspektivi, nadam se, i to će se uspješno riješiti. A da će nam već uskoro, ja se nadam nakon prvog polugodišta, situacija biti bolja u prvom redu s obzirom na »životni prostor« škola, trebat će zahvaliti i činjenici što će do tada jednim dijelom biti dogotovljena i zgrada naše Pedagoške akademije.

Ove je godine velik broj učenika završio osnovnu školu. Kako je riješen problem upisa onih koji su željeli nastaviti školovanje?

— Prije svega nekoliko podataka. Možete zabilježiti da je ove godine osnovne škole na području šibenske komune završilo oko 1.200 učenika. Srednje škole su ipak u sadašnjoj situaciji mogle primiti oko 800, od čega najveći broj otpada na Školu učenika u privredi koja će u svoje prve razrede primiti oko 280 učenika.

CENTAR ZA KULTURNO-UMJETNIČKI ODGOJ MLADIH VRSI UPIS

Centar za kulturno-umjetnički odgoj mladih u Šibeniku nastavlja i ove godine praksom okupljanja omladine u svoje pojedine ogranke. U tom smislu raspisan je i natječaj. Kako saznajemo, ove će godine raditi, pored lutkarske i omladinske scene, i četiri omladinske grupe, zapravo klubovi, baletni studio, a otvorit će se i plesni tečajevi. Za upis u navedene ogranke Centra vlada veliko interesiranje.

FILMSKE PREDSTAVE ZA DJECU

Na Trgu kod 4 bunara šibenski Centar za kulturno-umjetnički odgoj mladih daje kino-predstave za djecu. Na repertoaru se nalaze odabrani i djeci prikladni filmovi, te su sve nedjeljne predstave neobično dobro posjećene. Prošlih dana Centar je dao i besplatnu predstavu za djecu iz Skoplja, koja su smještena u đačkom domu na Šubićevcu.

Alžirka Džamila

EGIPATSKI FILM. REZIJA: JUSEF CAHINE

Bilo bi svakako zanimljivije da su ovaj film radili Alžirci umjesto Egipćana, jer bismo tako sigurno imali autentičniji doživljaj alžirske revolucije. No, bez obzira na to, ovaj prvi filmski susret s dramom koju je proživljavao alžirski narod, a i, mislim, naš prvi susret s arapskom kinematografijom, ipak je u stanju da zaokupi našu pažnju. Očito je nastojanje da se s jedne strane istakne herojstvo i jedinstvo Alžiraca, a s druge brutalnost i svirepost francuskih kolonijalista. Junaštvo i stradanje

Džamile, kojoj je dat karakter alžirske Jeanne d'Arc, prikazani su u svijetlu tih nastojanja i, mada je štošta prilično naivno, pa mjestimično i nevjesto izvedeno, ipak smo film gledali s pažnjom i interesom, jer nam je značio otkrivanje nečeg što nam je još dosta slabo poznato. Radnja inače teče prilično živo, dosta je bogata epizodama, neke scene su vrlo snažne, a vrlo lijep utisak je ostavila i glumica koja je tumačila naslovnu ulogu.

gradske vijesti

KINEMATOGRAFI

»TESLA«: premijera talijanskog filma — ZVIJEZDE NOĆI — (do 2. IX)
Premijera talijanskog filma — SMRT DOLAZI IZ SVE-MIRA — (od 3—5. IX)
»20. APRIL«: premijera američkog filma — ZLATNI KADILAK — (do 31. VIII)
Premijera američkog filma — PRICA O OPATICI — (od 1—5. IX).

MATIČNI URED

ROĐENI

ROĐENI

Blanja, Kreše i Jelke Jurga; Ivo, Petra i Marije Relja; Vladimir, Tomislava i Josipe Mrša; Mirjana, Mirka i Ljubice Grubišić; Alfija, Jose i Kristine Garma; Gordana, Marka i Vice Spahija; Zlata, Marka i Vice Spahija; Zoran, Paške i Viselke Maglov; **Blanka**, Tomislava i Marije Antunac; Sanda, Josipa i Janje Mlada; Marijana, Ante i Mladinke Stipica; Rino, Ante i Milene Baranović; Mladen, Paške i Stane Maričić; Smiljana, Vladimira i Jelice Meašić; Nedjeljko, Slavke i Matije Strkalj; Zoran, Pavla i Ivanke Jurišić; Ines, Slavka i Mare Matić; Tomislav, Dunke i Zore Krnčević; Jagoda, Milana i Vasilije Baljak; Andrija, Ante i Milke Puljić; Dražen, Krste i Dragice Kalpić; Milena, Petra i Petrovke Gnjidić; Mladen, Ivana i Stane Bošnjak, Željko, Svetka i Mirjana Petreš; Vesela, Roka i Marije Svirčić; Goran, Ante i Roke Čorić; Mirjana, Ivana i Darinke Silov; Zoran, Jakova i Marije Arambašić; Borislav, Zvonka i Milke Perica i Mili-voj, Marka i Milke Podrug.

VJENČANI

Čičin-Sain Antun, prof. — Nichols Joyce, službenik; Petrović Drago, šofer — Erceg Anka, domaćica; Čipčić Branimir, met. tehničar — Pačić Darija, službenik; Bumbak Josip, mehaničar — Lambaša Dragica, službenik; Radanović Ivan, električar — Mađarić Nevenka, službenik i Rossi Francesco, mehaničar — Dadić Ljiljana, fotograf.

UMRLI

Miljuš Smilja Danina, stara 32 godine; Mudronja Marija pok. Jose, stara 56 godina; Matavulj Simo pok. Đure, star 80 godina; Brkić Krste pok. Filipa, star 64 godine i Baljak Lovre pok. Stipe, star 66 godina.

MALI OGLASNIK

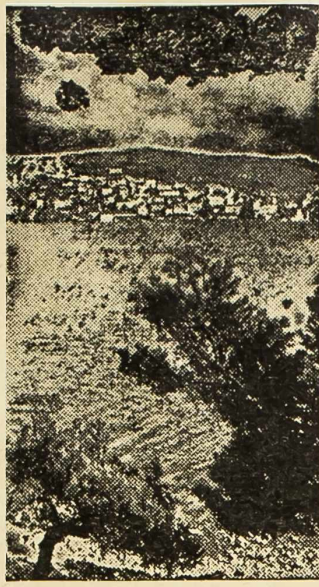
Liječnička obitelj od tri člana, traži kućnu pomoćnicu za Zagreb. Nastup od 1. X. Obratio se na dra Pasini.

IZNAJMLJUJE SE dvjema učenicama sunčana soba sa dva kreveta. Uplatiti: Ulica bratstva i jedinstva br. 14 (kod tržnice) Sibenik.

Ne radi li želudac, jetra, žuč i crijeva, uredite ih rogaškom DONAT vodom. Na zalih je ima u prodavaonicama »Ishrane« i

Oglašujte u

„Šibenski list“

Tragom tržne inspekcije

Prijestupi koji povlače kazne

Služba tržne inspekcije šibenske općine ima delikatan i važan posao. Njeni ljudi moraju neprestano bdjeti nad velikim brojem trgovinskih i drugih objekata u cilju uklanjanja eventualnih nepravilnosti. Koristeći se podacima te institucije, ovdje ćemo iznijeti neke primjere iz njenog rada.

KAD SE DOGOVORE POSLOVOĐA I UPRAVITELJ ZADRUGE

Mjesto radnje je prodavaonica Poljoprivredne zadruge u Grebašćici. U toj organizaciji tržni inspektori su utvrdili stvarni manjak od oko 816 tisuća dinara. Taj je manjak, dakle, trebalo nadoknaditi. I ženi. Na taj način nepravilno

su zaradili samo u travnju ove godine oko 117 tisuća dinara.

KAD SE UMIJESAJU NAKUPCI

U ribarskom kombinatu »Kornat« tržni inspektori također su ustanovili niz nepravilnosti. To se poduzeće, naime, vezalo ugovorom sa Tvornicom ribljih konzervi »Dalmacija« radi snabdijevanja ribom. No, »Kornat« je slične ugovore napravio i s nekim drugim velikim potrošačima. Poduzeće prodaje ribu tranzitno i po jednom kilogramu zaradu je po petnaest ili dvadeset dinara. Ribu otklanjaju izravno od proizvođača bez sklapanja ugovora, koriste se uz to i nakupci. Pored toga poduzeće vrši preradu ribe mimo svoje djelatnosti, radi s neobično velikom maržom u maloprodaji itd.

NA STO SE NAILAZI PRI IZVANREDNIM INVENTURAMA?

Tržni inspektorat poduzeo je u posljednje vrijeme i nekoliko izvanrednih inventura. Tom prilikom inspektori su našli na mnoge nepravilnosti. U jednom podrumu »Vinarije« u Šibeniku utvrđen je višak rakije od 449 litara, a crnog vina manjak od 1.615 litara. Isto tako u prodavaonici broj 12 trgovinskog poduzeća »Ishrana« utvrđen je višak u iznosu od blizu 16 tisuća dinara, dok je u prodavaonici broj 11 trgovinskog poduzeća »Kornat« utvrđen manjak u iznosu od 168.000 dinara. Pored toga u tri prodavaonice inspektori su našli i na protuzakonit rad u obavljanju zanatske djelatnosti. Pomoćnik poslovođe radi u odjeljenju prodaje ravnog stakla i letava, a ujedno vrši razne usluge, sastavlja okvire uz ličnu naplatu, a konstatirano je i vršenje drugih zanatskih usluga.

NA IVICI KRIMINALA

Tržni inspektori, kako vidimo, svuda zalaze. Tako su se jednog dana našli i u zanatskom poduzeću »Brodoservis«. Tom je prilikom utvrđeno da je blagajnica jednom potrošaču naplatila 360 tisuća dinara za jedan čamac, dok je kroz knjige blagajnice provela samo iznos od 36 tisuća dinara. Pored toga, direktor spomenutog poduzeća prodao je brod još u srpnju 1962. godine, ali njegovu vrijednost nije proveo kroz poslovne knjige poduzeća, a svoje poduzeće doveo je koncem te godine u gubitak od 3.973.000 dinara.

TRAJEKTI PREVEZU DNEVNO OKO 600 AUTOMOBILA

Ove godine, za razliku od prijašnjih, ne treba baš puno čekati za prijevoz preko Šibenske luke. Govoreći to imamo na umu, naravno, i pretpostavku da bi to čekanje uz malo više volje moglo da se još više skрати. Prijevoz na Martinsku obavljaju četiri trajekta, dok je jedan stalno u rezervi. Prema dobivenim obavještenjima trajekti svakog dana prevezu oko šest stotina automobila. Evo još dva podatka: u prvih sedam mjeseci ove godine trajekti su prevozili blizu 35.500 osobnih automobila, više od šest tisuća autobusa te gotovo 12.200 kamiona, a u istom periodu prevezeno je na Martinsku oko 111 tisuća kupaca.

Svi su izgledi da će ove godine biti premašeni dosadašnji rekordi u prijevozu putnika, osobnih automobila, kamiona i autobusa.

KAD SE DRUSTVO PRETVORI U ZANATSKO PODUZEĆE

Jedriličarsko društvo »Zak« iz Betine djeluje kao zanatsko poduzeće, samo bez odobrenja i registracije. Društvo preko svoje radionice radi za treća lica, te tako, recimo, vrši popravak čamaca, a izrađuje i nove čamce dužine do 7,5 metara. Prilikom pregleda inspektori su u radionici našli u gradnji tri čamca, a tu je bio i četvrti čamac, već izrađen i navodno prodat poduzeću PTT Zagreb za iznos od 850 tisuća dinara. Zanimljivo je zabilježiti da u izvođenju radova u toj radionici učestvuju uglavnom radnici poduzeća »Brodoremont« iz Betine, naravno u svom slobodnom vremenu.

A UGOSTITELJI, KAKO ONI

Tržni inspektori uspjeli su pregledati i sve ugostiteljske objekte koji spadaju pod kontrolu inspekcije. Međutim, i pored toga što nije bilo većih zamjerki, primjećeno je da se u toj grani privrede u velikoj mjeri zapošljava nestručno osoblje.

Ugostiteljsku radnju u Tije-snu vodi zemljoradnik, a u Pirovcu — mesarski radnik. Također i u nekim ugostiteljskim objektima pronađene su razne mjere koje nisu baždirane, a zatečene su u prometu i utezi koji su prethodno bili poništeni od strane kontrole mjera jer su bili neispravni itd. Interesantno je da ugostiteljske radnje i dandanas kupuju vino neposredno od proizvođača, te na taj način, pored ostalog, prikrivaju ostvareni promet, a u više slučajeva izbjegavaju i plaćanje trošarine. Tržni inspektori su prilikom pregleda ustanovili da ugostiteljski objekat u Rogoznici, vlasništvo poduzeća »Dubrovnik« iz Kragujevca, te hotel »Skradinski buk« što ga drži skradinska Poljoprivredna zadruga, ne odgovaraju pravilniku o izgradnji, minimum uređaja i opreme ugostiteljskih radnji i poduzeća.

Organi Tržne inspekcije imaju pod svojom kontrolom blizu 900 raznih manjih i većih objekata. U prvom polugodištu oni su izvršili više od 300 inspekcijskih pregleda.

Početak nastave u školama

Pošto su u prošlom broju lista pogrešno objavljeni datumi, danas donosimo tačne datume početka nastave u šibenskim školama:

- 2. IX — sve osnovne škole
- 5. IX — Pedagoška gimnazija i Učiteljska škola (u zgradi Gimnazije)
- sve ostale srednje škole (osim Gimnazije)
- 10. IX — Gimnazija
- 1. X — Pedagoška akademija

UMRO SIMO MATAVULJ

Prošlog tjedna u Šibeniku je u 80. godini života umro Simo Matavulj, poznati turistički radnik i sinovac našeg poznatog književnika Sime Matavulja. Vrijedno je istaći da je Simo čuvao dragocjene kulturno - historijske i etnografske vrijednosti svog strica. Osim toga pružio je književnicima i autorima biografije književnika mnogo podataka o njegovom radu i životu koji su dotad bili nepoznati široj javnosti. Simo je bio osnivač Turističkog društva u Šibeniku i njegov prvi predsjednik. On se mnogo interesirao za razvoj i unapređenje turizma u šibenskom području. Među prvim šibencima završio je Visoku trgovačku školu u Trstu. Školovanje je zatim produžio u Parizu i nekim drugim gradovima u Švicarskoj.

Turističke refleksije

Prijatan boravak, ali...

Koliko je poznato, u Šibeniku se još nitko nije sjetio da pokuša napraviti anketu među turistima koji borave u našem gradu, da bi se što više doznalo o njihovim navikama, željama, i svemu ostalom što im se nudi i prodaje. Takav posao, vjerujemo, ne bi iziskivao ni velike izdatke ni značajan gubitak vremena. Čini nam se da je takvu anketu trebalo provesti naročito među stranim turistima, koji, s obzirom na razne okolnosti, imaju drukčije poglede, navike, zahtjeve i potrebe, nego naš domaći posjetilac. I pošto se nitko nije sjetio, da to učini, nije nam preostalo ništa drugo nego da se oslonimo na izjave nekoliko stranih gostiju, što smo ih dobili u nevezanom razgovoru.

Jedan gost — inače Englez sasvim je ozbiljno izjavio da zbog nekih nehigijenskih pojava nije ulazio u trgovine i neke lokale. Njega (sasvim razumljivo) smeta dodavanje sendviča rukom, nepakovanje kruha i držanje slastica na otvorenom. Dakle, taj strani gost u stvari nije primjetio ništa drugo nego što već odavno primjećuju i mnogi naši građani.

U razgovoru smo također doznali da mnogi gosti, iako su inače sasvim zadovoljni boravkom u našem gradu, primjećuju da nedostaju potpune informacije. Možda će netko pomisliti da je to sitnica. Međutim, nije tako.

Turista treba da zna kada su otvoreni muzeji, kada rade kina i kako se najlakše i najbrže može doći do ulaznica za pojedine priredbe i tome slično.

— Ili na primjer, ako netko primjeti da bi bila poželjna ljubaznija posluga u ugostiteljstvu i prodavaonicama, ili ako se kaže da bi on veoma rado pročitao i neku stranu novinu, u prvom redu one iz svoje zemlje, onda to ne treba omalovažavati. Sve su to »sitnice« koje turističku privredu čine kompaktnijom, suvremenijom, i jedino valjanom.

Student iz Holandije se, iznenadio kada je saznao da u našoj zemlji može za svojju

PODUZEĆE ZA CESTE OBNOVILO VOZNI PARK

Održavanje ceste na području bivših dvaju kotara, zadarskog i šibenskog, nalazi se u nadležnosti Poduzeća za ceste u Šibeniku. S obzirom na razgranatost cesta kao i njihovo manje-više loše stanje pred tim se poduzećem nalaze veoma složeni zadaci. U prvom redu prijeko je potrebno da taj kolektiv raspolaže dovoljnim brojem prijevoznih sredstava kako bi se mogli vršiti opravci gdje god se za to ukaže potreba. Imajući to na umu šibensko Poduzeće za ceste nabavilo je nedavno dva nova kamiona marke FAP. Za nabavku tih dvaju kamiona poduzeće je uložilo blizu četrnaest milijuna dinara. Nabavka novih vozila će, nema sumnje, doprinijeti boljem održavanju ceste na spomenutom području.

valutu kupiti mnoge artikle i to uz popust od 20 posto. U početku, kada smo ga o tome obavijestili, on je bio sumnjičav, no kada ga uvjerismo, htio je odmah poći sa plaže do šibenske prodavaonice suveniru. A tu je, eto, nastao još jedan (nepotreban) problem. U stvari, takvu prodavaonicu naš grad uopće i nema, ako se, naravno, pod prodavaonicom suveniru ne smatra prodavaonica »Kornata« u kojoj se, međutim, izlaže i prodaje svega više nego — suveniru.

A konačno, da je taj Holanđanin i krenuo s Jadrije u grad prema toj prodavaonici našao bi se pred zatvorenim vratima, jer ona, dabome, posluje u vremenu kada rade i sve druge prodavaonice. E, baš smo inventivni!

Takvih i sličnih primjera moglo bi se još mnogo navesti. Turistički i ugostiteljski radnici trebali bi znati sve ono što ide uz turizam. Davno je prošlo vrijeme kada smo, recimo, strane goste mogli nabrojiti na prstima obju ruka, i kada se držalo da je dobar turizam — izgrađeni hoteli, dobra hrana, lijepo more i sunčano nebo. Podatak da strani gosti u drugim zemljama, recimo Italiji i Austriji, ostavljaju četiri puta više deviza nego kod nas za vanpansionske troškove, treba da nas podsjeti na naše »male« propuste, koje tako često nazivamo — sitnicama. (-ir)

Gosti o nama

U ovoj našoj redovnoj ljetnoj rubrici govore vam ovoga puta jedan bratni par iz Rijeke, student iz Karlovca i domaćica iz Visokog.

Ivan i Helena Salečić

— Ovak dalmatinski grad posjećujemo prvi put. Prema tome naši utisci ne moraju biti sasvim tačni. Grad nam se svidio. Nismo mnogo dolazili u kontakt s građanima, ali sudeći po onome što smo trebali obaviti po nuždi, ne bi se imalo što zamjeriti. Jedino, eto, doimali su nam se ponekad preglasno, ali... Izgradili ste, vidjeli smo, na Jadriji i vikend kućice. Ne ulazimo u bit stvari, ali nam se čini da bi

PONUĐA NA TRŽNICI ZADOVOLJAVA

Iako se na šibenskoj tržnici ponuda povrća i voća može »okrstiti« zadovoljavajućom, cijene, čini nam se, nisu baš najpristupačnije. Artikli čija je ponuda mala dapače prilično su skupi. Tako se, recimo, zelena salata prodaje uz cijenu po 140 dinara, što je ipak mnogo. Cijena kupusu od dvadeset dinara je sasvim povoljna, krastavci stoje pedeset, blitva sto dinara, paprike i rajčice prosječno se prodavaju po pedeset dinara kilogram. Konačno, ni voće nije baš tako jeftino. Da se dobije kilogram krušaka treba dati sto i pedeset dinara, a za kilogram jabuka deset dinara manje. Lubenice nude proizvođači po četrdeset dinara, dakle, ne tako jeftino. S obzirom na cijenu jajaja u nekim drugim primorskim gradovima čini nam se da je naš grad još uvijek najjeftiniji, jer za jedno jaje treba dati (ipak) 34 dinara.

bez njih to lijepo kupalište imalo više čara i za nas domaće, a i za strane posjetioce. Upravo zbog tog razloga ne bi trebalo da se sada tamo izgradi jedan čitav grad. No, rekostom već, možda i griješimo.

Zdeslav Krmpotić

— Džep mi nije bio dubok za hotele, pa sam stanovao u privatnoj sobi, tu u centru grada. Ne mogu reći da nisam bio zadovoljan, ali soba bez tekuće vode da se naplaćuje šeststotina dinara ipak je, mislim, previše. Zabave, vidim, nema mnogo, ako se, naravno, ples ne shvati kao sasvim dobra zabava. Međutim, ja lično tražim malo, bar malo više. Čudi me, također, da vaš grad još uvijek nema ljetno kino.

Danica Prljajin

— Tu sam s obitelji i mogu vam reći da su se svi bolje proveli od mene. Djeca naročito, jer prvi susret s morem zaista je za njih nešto veličanstveno. No, ja sam kuhala, na tržnici kupovala, a tamo i nije tako jeftino, pa mi je za kupanje ostajalo malo vremena. Grad mi se svidio, samo mi se čini da je prijevoz do kupališta Jadrije, nekako preskup. Znate, nas je bilo četvorica. Ma svejedno, odmor nam uglavnom lijepo prolazi, zadovoljna sam kad je mališanima ugodno. Eto...

„LADO“ gostuje u Šibeniku

U organizaciji Doma JNA u Šibeniku gostuje 28. i 29. ovog mjeseca ansambl narodnih pjesama i plesova Hrvatske »Lado«. Taj renomirani ansambl nastupit će dvije večeri na Trgu Sime Matavulja i tom će prilikom izvesti bogat program.

Za nastup »Lada« u našem gradu vlada veliko zanimanje.

Druga savezna nogometna liga

Zasluzen poraz

„Olimpija“ - „Šibenik“ 3:1 (1:0)

Igralište »Olimpije« u Ljubljani. Gledalaca oko 6000. Sudac V. Stanković iz Beograda. Strijelci: Kapidžić u 33. i Zagorc u 50. i 81. minuti za »Olimpiju«, Rora u 72. minuti za »Šibenik«.

OLIMPIJA: Zabljak, Kulenović, Jovičević, Kokot, Petković, Srbu, Zagorc, Mladenović, Vukotić, Kapidžić, Corn.

ŠIBENIK: Sirković, Đugum, Iljadica, Zepina, Miljević, Marinci, Marinić, Aralica, Stanišić, Orošnjak, Rora.

Nakon povratka »Šibenika« iz Ljubljane razgovarali smo s igračima i trenerom Slavkom Lušticom.

Orošnjak: — Više sam očekivao od »Olimpije«. Nezadovoljan sam rezultatom, jer smo igrali prilično dobro.

Rora: — Što da kažem. Igrali smo bolje negoli s »Lokomotivom«. U drugom poluvremenu bili smo bolji od »Olimpije«, ali ipak smatram da je ona zasluženo pobijedila.

Miljević: Da nisam nespretno zahvatio loptu, vjerujem da »Olimpija« ne bi pobijedila. Od tog momenta u našoj momčadi se osjetila velika nervoza. U drugom poluvremenu smo mogli izjednačiti.

Iljadica: — U polju smo igrali dobro, ali pred golom protivnika slabo. Pobjeda »Olimpije« je zaslužena.

Aralica: — Da smo imali malo sportske sreće mogli smo postići povoljniji rezultat. Igrali smo dobro naročito u drugom dijelu.

Zepina: — »Olimpija« je imala više šansi od nas, ali sam ipak nezadovoljan rezultatom. Naša navala je imala nekoliko prilika koje su ostale neiskorištene.

Sirković: — Ljubljanci su imali više od igre u prvom, a mi u drugom poluvremenu. Obrana je u prvom dijelu igrala malo nervozno. Znatno se osjećalo odsustvo braniča Friganovića. U drugom poluvremenu smo potpuno zagospodarili terenom, ali

je tada »Olimpija« iskoristila naše dvije greške.

Luštica: — Zadovoljan sam igrom naših igrača iako je bilo i onih koji nisu u potpunosti ispunili zadatak. Mi smo znatno bili oštećeni odsustvom Friganovića i Perasovića. Orošnjak je imao temperaturu. Navala je bila sigurnija od odbrane. Za nedjeljnu utakmicu protiv »Slavonije« nadam se da će Perasović biti sposoban za igru, a što se tiče Friganovića, njegova ruka je još u gipsu.

REZULTATI II KOLA

Olimpija — Šibenik 3:1, Slavonija — Celik 1:2, Maribor — Istra 5:1, Varteks — Lokomotiva 1:2, BSK — Bosna 5:0, Famos — Borovo 0:0, Zagreb — Sparta 2:0, Sloboda — Borac 5:2.

TABLICA	
Zagreb	2 2 0 0 4:0 4
Maribor	2 2 0 0 8:1 4
Celik	2 2 0 0 3:1 4
Sloboda	2 2 0 0 10:6 4
BSK	2 1 0 1 6:3 2
Olimpija	2 1 0 1 3:2 2
Famos	2 0 2 0 3:3 2
Lokomotiva	2 1 0 1 3:3 2
Borac	2 1 0 1 5:6 2
Šibenik	2 1 0 1 3:4 2
Istra	2 1 0 1 3:6 2
Borovo	2 0 1 1 4:5 1
Sparta	2 0 1 1 3:5 1
Slavonija	2 0 0 2 2:4 0
Varteks	2 0 0 2 1:4 0
Bosna	2 0 0 2 0:8 0

PADOVI III KOLA

Šibenik — Slavonija, Sparta — Varteks, Borovo — Zagreb, Borac — Famos, Bosna — Sloboda, Istra — BSK, Celik — Maribor, Lokomotiva — Olimpija.

Pionirsko prvenstvo Hrvatske u plivanju

Baica dvostruki prvak

Nedavno je u Splitu održano pionirsko prvenstvo Hrvatske u plivanju. Osim domaćih klubova »Jadrana«, »Mornara« i POSKA, sudjelovali su i »Jug« (iz Dubrovnika), »Jedinstvo« (Zadar), KPK (Korčula), »Primorje« (Rijeka), »Mladost« i Medveščak iz Zagreba, »Omladinac« (Osijek), »Jedinstvo« (Đakovo) i »Šibenik«.

Ovogodišnji ekipni prvak Hrvatske je dubrovački »Jug« ispred prošlogodišnjeg prvaka »Jadrana« iz Splita. Plivači i plivačice »Šibenika« zauzeli su osmo mjesto. Iza sebe su ostavili plivače »Primorja« i »Medveščaka«.

»Šibenik« je na ovo prvenstvo vodio 26 pionira i pionirki. Najveće iznenađenje napravio je Edi Baica pobjeđivši na 400 (5:12,2) i 100 (1:06,0) me-

tara. Također treba istaknuti dobar uspjeh Duške Cikola koja je na 100 m prsno došla druga, I Ljiljana Martinović je također druga na 100 m slobodno. Ranka Cikola je treća na 400 m. Franko Stojnić je na 200 prsno četvrti. Obje muške štafete su zauzele četvrto mjesto.

FINALNO PRVENSTVO DRUGOG RAZREDA

Od 3. do 5. rujna u Viden Krškom će se održati finalno natjecanje drugog plivačkog razreda. Na ovom takmičenju nastupit će klubovi obiju drugih liga. Plivači i plivačice »Šibenika« se nađu da će sakupiti dovoljan broj bodova za opstanak u drugoj ligi.

MEĐUNARODNI PLIVAČKI I VATERPOLO SUSRET ČEKOSLOVACI BOLJI

U ponedjeljak je u Šibeniku gostovao član čehoslovačke prve plivačke lige »Slavan Kupel« iz Pještana. U plivačkom dijelu programa gosti su uvjerljivo pobijedili domaće. U ekipi gostiju nalazi se nekoliko reprezentativaca, među kojima Bohač, rekorder na 400 m slobodno, te Frič rekorder na 100 m leptir.

U vaterpolo susretu gosti su također bili bolji i zasluženo su pobijedili ekipu »Šibenika« sa 4:3. Nakon dobrih igara na prvenstvu Hrvatske, domaća

ekipa je igrala nepovezano i neprecizno.

Zgoditke su postigli Pema tri za »Šibenik«, a Marković, Barolska i Frič 2 za »Slovan«. Pred oko 500 gledalaca dobro je sudio Knežić.

Rezultati u plivanju: 400 m 1. Bohač (S) 4:53, 2. Martinović (S) 5:13,8, 100 m leptir: 1. Frič (S) 1:04,6, 2. Nemčić (S) 1:09,6, 100 m leđa: 1. Berlanski (S) 1:12,0, 2. Belamarić (S) 1:12,5, 200 m prsno: 1. Jelušić (S) 2:59,6, 2. Plenča (S) 3:07,5, 100 m slobodno: 1. Bohač (S) 1:02,0, 2. Pema (S) 1:03,3.

SKOLA ZA OPĆE OBRAZOVANJE RADNIKA SIBENIK

OBAVIJEST

O UPISU ZA I POLUGODIŠTE 1963./64.

Upisivanje će se vršiti od 27. do 30. augusta 1963. i to od 17 do 19 sati u zgradi III osnovne škole (Sjemenište).

Za nove polaznike potrebna su slijedeća dokumenta:

- 1) Prijava
- 2) Zadnja školska svjedodžba
- 3) Potvrda o zaposlenju
- 4) Izvod iz matične knjige rođenih.

Za stare polaznike dovoljan je za upis samo indeks. U školu se primaju samo oni, koji su u radnom odnosu i koji nisu mlađi od 18, a ni stariji od 40 godina. Školovanje traje dvije godine (4 semestra), a na kraju polaznici dobivaju svjedodžbu o svršenju škole. Dopunski i izvanredni ispiti za već upisane polaznike održat će se od 26. do 30. augusta 1963.

Za ove ispite imaju kandidati da predadu upravi škole prijave i to do 24. VIII 1963.

Škola će započeti rad 2. septembra 1963. Uprava

Zanimat će vas

Potres u Šibeniku

prije četrdeset godina

Katastrofalni potres što je gotovo sasvim uništio Skoplje još uvijek je tema razgovora naših ljudi. S tim u vezi uspjeli smo u Muzeju grada Šibenika pronaći stare lokalne novine iz godine 1923. u kojima su objavljene vijesti o zemljotresu koji je dobro prestrašio sve tadašnje žitelje grada.

Prva vijest o zemljotresu tiskana je u 82. broju »Dalmatinskog radikala« od 2. maja 1923. U rubrici »Domaće vijesti« zabilježeno je:

»Od subote u večer Šibenik živi u jakoj nervoznoj i silnom strahu, jer, ovo je već četvrti dan, kako jači i slabiji, dulji i kraći potresi zemlje truckaju i ljuljaju Krešimirov grad. Od straha svijet već dvije noći ne spava. Većina građana provodi noć na polju, bojeći se, da od časa do časa, ne ostanu pod ruševinama. Mnoga se nagađanja uslijed ovoga prave i mnogi proriču, ako ne konac svijetu, a ono konac Krešimirovu gradu. Na račun toga, kao i pojavi Helajeve repatice, dobar broj epikurejaca odlučio se je da iskoristi posljednje dane svoga života, a i zgoda im je, jer je prvi od mjeseca«.

U istim novinama, a u broju 83. od 5. maja, opet nailazimo na poduzni napis o potresu. Tamo je zabilježeno: »Mnogo svijeta živi u strahu, u panici, ima ih više koji se po noći ne svlače i ne lijegaju, a mnoge je u strahu spopala groznica, a u više slučajeva je trebala i liječnička pomoć. Bilo je više komičnih scena u pojedinim kućama i obiteljima pa čak su neki pravili i testamente«.

U istom napisu pisac je napisao: »Seizmološki zavod u Beogradu zabilježio je prvi potres u Šibeniku i pronašao da dolazi iz otoka Zlarina, s morske strane. Potres se najjače osjetio u Zlarinu, Tijesnu i Vodicama, ali ni u tim mjestima nije bilo nikakve štete«.

Po svoj prilici, spomenuti zemljotres koji su se javljali čitav mjesec dana jako su uplašili šibensko općinstvo. Da je tako govorio i veliki članak »Uzroci potresa« što je objavljen u istom listu broj 89. od 26. maja 1923. Iz tog napisa donosimo samo nekoliko ulomaka koji će, vjerujemo, zanimati naše čitatelje. Tamo se veli: »Krka, te jezera Prokljan i Vrana sigurno su vezani podzemnim kanalima, jezerima, špiljama, koje pružaju svoje žile na more, gubeći se negdje u Jadranu. Prljetaje kiše, uslijed kojih je nabujala Krka, nabujali su i podzemni kanali i tako je voda derala ispod zemlje i sad kad je

opala podkopyane gromade u zemlji ruše se. A onda ubrzano strujanje i padanje vode, iz jedne u druge podzemnu špilju, prouzrokuje šum i drma zemaljskom korom«.

Gornje mišljenje je, bez sumnje, interesantno, no koliko u njemu ima tačnosti, naravno, od toga se ograđujemo. Pisac članka zatim nastavlja: »Zanimljiva je pojava otok Zlarin. I ako je udaljen par kilometara od kopna, ipak se na njemu na više mjesta nađe pitke vode. Na brdu pak Klepac, koji je visok oko 170 metara, upravo na vrhu ima između kamenja procjep, koji ualici na vulkanski krater. Ta šupljina ide okomito u zemlju, a do sada je nije niko izmjerio. Ljudi su se spuštali do 60 metara duboko, ali dalje nije išao niko. Oni koji su se u tu špilju spuštali, kazuju, da se poslije uski krater pretvara u silnu širinu, koja ima promjer od više stotina metara. Kad se u nju baci kamen, treba dugo čekati dok padna kad padne čini se kao da je pao u vodu. Nije isključeno da bi to moglo biti podzemno jezero i to slatke vode. To se tumaći radi izvora kojih ima na otoku«. Taj dio članka pisac zaključuje riječima da bi u vezi s učestalim potresima bilo zanimljivo ispitati tu špilju na otoku Zlarinu.

Dalje se u članku veli da povijest govori da je u ovoj okolici

bilo više promjena na zemaljskoj kori, pa spominje kako se za mirne i bistre vode i danas u Prokljanu u dubini od petnaestak metara vide Gavanovi dvori, za kog legenda veli, da je u Prokljanu imao svoja polja i dvore, ali zbog zločina i njegove žene, bog ga za života kazni i pod njegovim dvorima otvori se jezero, koje proguta njega i njegovo bogatstvo. Od svega njegova ostala je jedino crkvice, čije se ruševine i danas vide na obalama Prokljana. Kod Tribunja vidi se u moru prastaro groblje i ruševine, koje su uslijed potresa i promjene zemaljske kore došle pod vodu.

Eto, tako su pisale šibenske novine prije četrdeset godina u vezi, zemljotresa što su bili u čestali i trajali dobrim dijelom travnja i do pod kraj svibnja 1923. godine. (B.)

HUMOR

»Zaljubljen sam u tebe, kaže bolesnik svojoj bolničarki. Ja neću da ozdravim pa da budem otpušten iz bolnice«.

»Pa i nećeš, odgovori mu bolničarka. Doktor te je vidio kad si me poljubio a on je također u mene zaljubljen«.

RADNIČKO SVEUČILISTE SIBENIK

UPIS

U TECAJEVE, SEMINARE I SKOLE U NASTAVNOJ GODINI 1963/64.

Za nastavnu godinu 1963/64. Radničko sveučilište Šibenik će organizirati slijedeće tečajeve, seminare i škole:

CENTAR ZA OPĆE OBRAZOVANJE

Opći dio pripremnih tečajeva za polaganje ispita za zvanje kvalificiranog i visokokvalificiranog radnika Pripremni tečajevi za upis na fakultete, više i visoke škole
Javna tribina »Srijedom u sedam«
Estetsko obrazovanje

CENTAR ZA UČENJE STRANIH JEZIKA

Magnetofonska škola za engleski jezik
Tečajevi za engleski, njemački i francuski jezik po Assimil-metodi
Tečajevi za talijanski i ruski jezik

CENTAR ZA STRUČNO OBRAZOVANJE

Stručni dio pripremnih tečajeva za polaganje ispita za zvanje kvalificiranog i visokokvalificiranog radnika slijedećih struka: metalsku, elektro, cestovni saobraćaj, drvoprerađivačku i transportnu
Tečajevi za higijensko-tehničku zaštitu
Tečajevi za usavršavanje u struci
Tečajevi za daktilografiju za početnike

CENTAR ZA IDEOLOŠKO-POLITIČKO I EKONOMSKO OBRAZOVANJE

Politička škola
Ideološko-politički seminari
Politička tribina za privredne organizacije
Seminari ekonomskog obrazovanja

VISA RADNIČKA SKOLA

CENTAR ZA IZVANREDNI STUDIJ VIŠE EKONOMSKE SKOLE

Upis u seminare, tečajeve i škole vrši se od 27. VIII do 5. IX 1963. u Radničkom sveučilištu (bivši NO kotara, II kat lijevo) svakog dana, osim subote popodne i nedjelje, od 10 do 12 i od 18,30 do 19,30 sati.

NAPOMENA: U Višu radničku školu mogu se upisati samo kandidati koje upute privredne organizacije i ustanove. Prvi semestar će se otvoriti ako bude dovoljan broj kandidata.

U Magnetofonsku školu za engleski jezik i tečajeve stranih jezika primat će se i učenici viših razreda osnovne škole i srednjih škola i građani koje ne upućuju privredne organizacije i ustanove. Među učenicima osnovnih škola prednost imaju i vrlo dobri.

U Centru za izvanredni studij Više ekonomske škole organizirat će se nastava za I godinu samo ako bude upisan dovoljan broj studenata.

OBAVIJEST
potrošačima vode

Skreće se pažnja građanstvu da strogo racionalno koristi vodu.

U interesu svih građana treba štedjeti vodu i mole se potrošači da u interesu svih sugrađana troše vodu samo za najnužnije potrebe.

Kapaciteti vodovoda maksimalno se koriste i neracionalnim trošenjem dovodi se grad u opasnost da ostane bez vode. Odmah pristupiti:

- 1) Popravku instalacija i sanitarnih uređaja.
- 2) Zalijevanje zelenih površina dozvoljeno je samo noću.
- 3) Zabranjuje se svako polijevanje prostora ispred kuća i dvorišta.
- 4) Potrošači koji se neće pridržavati napred navedenih dužnosti uprava Vodovoda isključit će ih iz mreže da bi se discipliniranim potrošačima osigurala pitka voda.

Ove mjere su u važnosti kroz čitav ljetni period.

Uprava Vodovoda Šibenik

SASTANAK PODSAVEZA NOGOMETNIH TRENERA SPLIT

U Splitu je prošle subote održan drugi plenarni sastanak Podsaveza nogometnih trenera. Od trenera koji vježbaju nogometne timove s područja Šibenskog podsaveza prisustvovali su samo Stojko Mileta iz Šibenika i novoangazirani trener DOSK-a.

Predsjednik trenerske organizacije u Splitu Anton Lokošek svojim uvodnim izlaganjem dao je podsticaj još jedanaestorici prisutnih trenera da raspravljaju o vodenju plana rada i dnevnika u toku takmičenja perioda, suradnji trenera sa sudačkom organizacijom i daljem usavršavanju trenera u Dalmaciji.

Podsavez nogometnih sudaca predstavljao je na plenumu savezni sudac Bruno Reić.

(c)

»LASTA« - »ZADRUGAR«

5:3 (3:1)

U nedjelju je u Slivnu odigrana prijateljska nogometna utakmica između domaće »Laste« i »Zadrugara« iz Unešića. Nakon bolje igre domaći su visoko pobijedili »Zadrugara« sa 5:3 (3:1). Zgoditke su postigli A. Erceg 4 i Mrković 2 za »Lastu«, a Pranić 2 i Sunara za »Zadrugara«. Pred oko 300 gledalaca, dobro je sudio Banž iz Perkovića.

Kod »Laste« su se istakli A. Erceg, Vukšić, Mrković i R. Erceg, a kod »Zadrugara« J. Čular, M. Sunara i Pranić.

(P. E.)